

KWARTALNIK LOKALNY
Nr 1(25)/2012

Egzemplarz
bezpłatny

GŁOS

GMINY JEDNOROŻEC

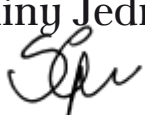
ISSN 1896-2661

Ślady obecności bobrów w okolicach
Olszewki

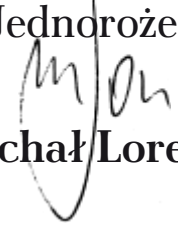
Życzymy mieszkańcom Gminy
Świąt Wielkanocnych spędzonych w gronie rodziny i przyjaciół.
Niech odradzające się życie wniesie do Waszych domów
dużo radości i wiosennego optymizmu.

Przewodniczący Rady
Gminy Jednoróżec

Sławomir Gadomski

Wójt Gminy
Jednoróżec

Michał Lorenc

Kalendarz najważniejszych wydarzeń kulturalnych i rozrywkowych w gminie Jednoróżec w roku 2012

04.2012 r. Jednoróżec (budynek Urzędu Gminy) – Otwarcie wystawy fotografii z okresu I wojny światowej pod tytułem „Gmina Jednoróżec – przystanek podczas życiowej wędrówki”.

15.04.2012 r. Jednoróżec – Koncert Pieśni Wielkanocnych organizowany przez Stowarzyszenie Koła Gospodyń Wiejskich w Jednoróźnie.

03.05. 2012 r. Jednoróżec – spotkanie integracyjne emerytów organizowane przez Koło Gospodyń Wiejskich w Jednoróźnie.

20.05.2012 r. Olszewka – „Straż z dziećmi” – festyn organizowany przez Ochotniczą Straż Pożarną w Olszewce.

30.05.2012 r. Jednoróżec – Gminny Rajd Rowerowy połączony z przejazdem rowerzystów Trójkowej Magistrali Rowerowej z Augustowa do Szklarskiej Poręby. Organizatorem imprezy jest Gminny Zespół Kultury i Sportu w Jednoróźnie oraz Uczniowski Klub Sportowy „Omega” z jednoróźnieckiego gimnazjum.

06.2012 r. Jednoróżec – Turniej Piłki Nożnej o Puchar Wójta Gminy Jednoróżec organizowany przez Gminny Zespół Kultury i Sportu w Jednoróźnie oraz Uczniowski Klub Sportowy „Omega” z jednoróźnieckiego gimnazjum.

02.06.2012 r. Jednoróżec - V Przegląd Twórczości Artystycznej „Pokaż swój talent” organizowany przez Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednoróźnieckiej”.

03.06.2012 r. Jednoróżec – Dzień Jednoróźnie organizowany przez Gminny Zespół Kultury i Sportu (wystąpią między innymi zespół Exterus, Andrzej Rybiński).

10.06.2012 r. Ulatowo-Pogorzeli – 90-lecie OSP w Ulatowie-Pogorzeli. Festyn organizowany przez OSP z Ulatowa-Pogorzeli

17.06.2012 r. Lipa – Festyn rodzinny organizowany przez OSP w Lipie.

23.06.2012 r. Jednoróżec – „Noc Świętojańska nad Orzycem”. Impreza organizowana przez Stowarzyszenie Koła Gospodyń Wiejskich w Jednoróźnie.

23/24.06.2012 r. Drażdżewo Nowe – Biwak Patriotyczny organizowany przez Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednoróźnieckiej” i partnerów.

15.07.2012 r. Budy Rządowe – Festyn z okazji 50-lecia Ochotniczej Straży Pożarnej w Budach Rządowych organizowany przez OSP w Budach Rządowych.

21.07.2012 r. Jednoróżec - Dzień Seniora dla wszystkich seniorów w gminie Jednoróżec organizowany przez Gminne Koło Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w Jednoróźnie.

22.07.2012 r. Jednoróżec – Modlitwa Eklezjastyczna na cmentarzu wojennym z okresu I wojny światowej z udziałem 14. Pułku Strzelców Syberyjskich z Przasnysza połączona z przemarszem grupy rekonstrukcyjnej wojsk rosyjskich i niemieckich z okresu I wojny światowej. Organizatorem uroczystości jest Wójt Gminy Jednoróżec, Gminny Zespół Kultury i Sportu w Jednoróźnie oraz Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednoróźnieckiej”.

01.08.2012 r. Drażdżewo Nowe – Piknik rodzinny „Niedziela na polanie” organizowany przez OSP w Budach Rządowych.

19.08.2012 r. Jednoróżec – Przegląd Pieśni Regionalnej organizowany przez Stowarzyszenie Koła Gospodyń Wiejskich w Jednoróźnie.

08/09.2012 r. Jednoróżec 60-lecie Koła Gospodyń Wiejskich w Jednoróźnie organizowane przez Koło Gospodyń Wiejskich w Jednoróźnie.

07.10.2012 r. Jednoróżec – „W dzień św. Tekli ziemniaka będziemy piekli” – Ziemniaczane Święto organizowane przez Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednoróźnieckiej”.

10.2012 r. Jednoróżec – „Czytamy na ludowo”, projekt realizowany przez Stowarzyszenie Koła Gospodyń Wiejskich w Jednoróźnie.

10.11.2012 r. Jednoróżec – Wieczornica z okazji 93. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości, organizowana przez Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednoróźnieckiej” i partnerów.

12.2012 r. Jednoróżec – Wigilia dla osób samotnych organizowana przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Jednoróźnie.

12.2012 r. Jednoróżec – Wigilia dla osób samotnych organizowana przez Koło Gospodyń Wiejskich w Jednoróźnie.

Siódmy rok z Głosem

Zbliżamy się już do kolejnych Świąt, które są bardzo mocno zakorzenione w polskiej tradycji i kulturze. Perodyzacja ukazywania się naszego pisma sprawia, że już od wielu lat kolejne świąteczne numery Głosu ukazują się cyklicznie po sobie. Pierwszy numer w 2012 r., który macie Państwo w swoich dłoniach zawiera, mam nadzieję, wiele interesujących treści relacjonujących najważniejsze wydarzenia początku roku 2012. Zamieszczone obok kalendarium najważniejszych wydarzeń kulturalnych i rozrywkowych zapowiada w tym roku intensywną dozę wydarzeń w poszczególnych miejscowościach naszej gminy. Prezentujemy je z myślą o naszych Czytelnikach, którzy będą mogli przemieszczać się do poszczególnych wsi i umiejętnie zaplanować swój wolny czas.

Stało się już chyba tradycją, że w kolejnych numerach Głosu zamieszczamy informacje o nowych wydawnictwach książkowych związanych z Gminą Jednoróżec. Tym razem w czasopiśmie znajduje się wzmianka o „Zapiskach Ziemi Jednoróżeckiej”, które stanowią kompendium wiedzy o poszczególnych miejscowościach w gminie oraz najciekawsze artykuły historyczne związane z życiem lokalnej społeczności. W tym roku Stowarzyszenie „Przyjaciele Ziemi Jednoróżeckiej” chce wydać drugi tom historycznych „Źródeł do dziejów Ziemi Jednoróżeckiej”. Korzystając z okazji chciałbym ogłosić apel do naszych stałych Czytelników o dostarczanie do redakcji Głosu ciekawych dokumentów, zdjęć oraz przedrukowanych i pisanych źródeł historycznych związanych z Gminą Jednoróżec, jej mieszkańcami a także rodakami rozproszonymi po całym świecie.

Oddając w Państwa ręce 25 – jubileuszowy numer dziękuję za miły odbiór naszego czasopisma, mając nadzieję, że mijające 6 lat z Głosem Gminy Jednoróżec, uprzyjemniło Wam wiele zimowych wieczorów, letnich weekendów, jesienne słoty oraz czas wiosennego odpoczynku po pracach polowych. Rozpoczynając już kolejny, 7. rok z Głosem, dziękuję wszystkim redaktorom i osobom współpracującym za społeczną pracę przy jego redagowaniu.

Z okazji zbliżających się Świąt Wielkiej Nocy życzę wszystkim Czytelnikom miłych, spokojnych, rodzinnych Świąt, oraz jak nakazuje rodzima tradycja mokrego Śmigusa Dyngusa.

Redaktor naczelny
Wojciech Łukaszewski

Spis treści

Wieści ze szkół.....	4-5,21
Wieści z terenu.....	6-10,27
Wywiad.....	11-12
Historia.....	13-17
Z prac samorządu.....	18-19
Nowości wydawnicze.....	20
Móžem po kurpósoku.....	22
Kącik poetycki.....	23
Sport.....	24
Sonda.....	25
Ogłoszenia, informacje.....	26
Rozrywka.....	okładka

Głos Gminy Jednoróżec – Kwartalnik
Lokalny

Wydawca:

Gminny Zespół Kultury i Sportu w Jednoróžcu

Siedziba i adres:

Gminny Zespół Kultury i Sportu w Jednoróžcu,
ul. Odrodzenia 14, 06-323 Jednoróžec,
tel.: (29) 751 70 30; fax (29) 751 70 31, e-mail: spzj@wp.pl

Redakcja:

Wojciech Łukaszewski (redaktor naczelny) wlukaszewski@yahoo.com, Urszula Bojarska, Monika Dworniczak, Jolanta Grec, Andrzej Grzyb, Aneta Karbowska, Eugeniusz Kuciński, Zbigniew Lorenc, Agnieszka Matłoch, Dorota Fąk, Lidia Prusik, Bożena Szulec, Teresa Wojciechowska.

Skład komputerowy:

Rafał Szewczak

Druk i oprawa:

Drukarnia J. J. Maciejewscy, Przasnysz

Nakład: 1500 egz.

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść publikowanych listów, artykułów i wierszy przekazywanych przez czytelników. Przedruk bez zezwolenia wzbroniony. Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów w korespondencji oraz niedrukowania listów dłuższych niż 200-300 słów. Materiałów niezamawianych redakcja nie zwraca. Opinie oraz uwagi czytelników publikowane w dziale „Ogłoszenia informacyjne” są wyrazem subiektywnych odczuć oraz sądów i nie można ich uważać za stanowisko redakcji. Nie drukujemy listów bez podpisu ani wykraczających poza podyktowane prawem prasowym zasady. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść publikowanych listów.

Z okazji zbliżających się Świąt
życzymy zdrowych,
pogodnych Świąt
Wielkanocnych, pełnych wiary,
nadziei i miłości.
Radosnego, wiosennego nastroju,
serdecznych spotkań w gronie
rodziny i wśród przyjaciół oraz
wesołego Alleluja.

Redakcja Głosu Gminy
Jednoróżec

Studniówka w Jednorózcu 2012

Do egzaminu maturalnego pozostało nam już mniej niż 100 dni. Zaczęliśmy odliczanie w wieczór naszego najważniejszego balu – Studniówki, która odbyła się 14 stycznia 2012 roku w murach naszej szkoły. Uroczystość jak co roku rozpoczęła się tradycyjnym polonezem. Następnie wychowawca naszej klasy Artur Piotrak wraz z nową panią dyrektorką Jolantą Bączek przypięli nam kolorowe znaczki studniówkowe. Część oficjalną poprowadzili Edyta Kossakowska i Marcin Jakubowski, którzy złożyli w imieniu wszystkich maturzystów podziękowania Radzie Pedagogicznej, dyrekcji, wychowawcy oraz rodzicom. Przygotowaliśmy również krótką część artystyczną, która

Młodzież podczas śpiewania piosenki dla wychowawcy

była gromko oklaskiwana przez publiczność. Potem zaprosiliśmy wszystkich przybyłych gości do wspólnego świętowania tego jakże ważnego dla nas dnia. Sala w tym roku wyglądała bardzo elegancko i dostojnie. W przygotowaniach przez cały czas towarzyszyła nam pani dekorator. Aby osiągnąć tak wspaniały efekt, włożyliśmy w to bardzo dużo pracy i serca. Zabawa rozpoczęła się otwarciem szampana. Po toastie każdy z nas zatańczył walca z zaproszoną osobą. Później w rytmach porywającej muzyki bawiliśmy się do białego rana. W trakcie zabawy zaśpiewaliśmy naszemu wychowawcy wcześniej przez nas przygotowaną piosenkę. Pan Artur był bardzo zaskoczony, a słowa piosenki „Lepszego wychowawcy nie znajdziesz na świecie (...) Artur to super gość!” bardzo go wzruszyły. Bal uważamy za udany, mamy nadzieję, że gościom również się podobał.

Na pewno każdy z nas chciałby powtórzyć ten wieczór. Żałujemy, że te wspaniałe szkolne lata spędzone razem dobiegają końca, ale przecież wspomnienia zawsze pozostaną w naszej pamięci...

Maturzystki: Emilia Kossakowska i Edyta Kossakowska

Po raz pierwszy miałam okazję uczestniczyć w balu studniówkowym. Było to dla mnie niezapomniane doświadczenie. Już same przygotowania, które zajęły nam dużo czasu, pozwoliły

na integrację klasy. Z przyjemnością cofnęłabym czas, aby znów móc poczuć ten dreszcz emocji przed polonezem i rozpiekającą energią podczas balu.

Maturzystka Emilia Ścibek

To pierwsza taka impreza w moim życiu. Bawiłam się świetnie. Mimo tego, że całą noc spędziłam na parkiecie, nie czułam zmęczenia. Zabawa utkwi w mojej pamięci na zawsze. Żałuję tylko, że była to ostatnia impreza z moją klasą.

Maturzystka Katarzyna Piotrak

Na studniówce bawiłem się świetnie. Najbardziej podobał mi się polonez. Maturzyści przygotowali się do niego perfekcyjnie. Zaskakująca była atmosfera imprezy. Nie mogę doczekać się własnej studniówki.

Mateusz Kuciński z klasy II LO

Jesteśmy widoczni na drodze

Pod takim hasłem zostało zorganizowane 5 stycznia w Publicznej Szkole Podstawowej im. A. Chętnika w Jednorózcju i w Samorządowym Przedszkolu w Jednorózcju spotkanie z policjantami z Komendy Powiatowej w Przasnyszu.

Dyrektor szkoły podstawowej z uczniami w odbaskowych kamizelkach

Akcję tę zainicjowali członkowie klubu AMK „Rzemieślnik”. Dzieci i młodzież dowiedzieli się, jakie niebezpieczeństwa grożą im na drodze, zwłaszcza po zmroku. Każdy z 322 uczniów otrzymał kamizelkę odbaskową, dzięki czemu stał się bardziej widoczny na drodze.

Bardzo cieszy to, że dzieci noszą otrzymane kamizelki, przez co zwiększa się ich bezpieczeństwo w ruchu ulicznym.

Lucyna Piotrak

Karnawałowe szaleństwo

W czwartek, 09.02.2012 r. w Publicznej Szkole Podstawowej im. Adama Chętnika w Jednorózcju odbył się BAL KARNAWAŁOWY.

Na balu pojawiły się wróżki, księżniczki, pielęgniarki, cyganki, piraci i przeróżne cudaki. Stroje były barwne i pomysłowe. Wszyscy świetnie się bawili przy muzyce dyskotekowej. Humor dopisywał uczestnikom balu. Zabawę urozmaicały konkursy, jednym z nich był

Zabawa na 102!

konkurs na najciekawszy strój. Wyróżnieni zostali: Jagoda Groszek z klasy I a, Piotr Piotrowski z III a, Kinga Kowalewska z V b i Maciej Filiński z IV b. Nie mogło zabraknąć też konkursu na Króla i Królową Balu. W klasach I- III Królową Balu została Amelia Tworowska z kl. IIa, a Królem Mateusz Krystosik z kl. Ib. W klasach IV- VI miano to przypadło Anicie Fadeckiej z kl. VIc i Patrykowi Dzielińskiemu z kl. IVa. Wyróżnione osoby zostały nagrodzone drobnymi upominkami.

Nad oprawą muzyczną czuwał Pan Zbigniew Lorenc, któremu serdecznie dziękujemy.

Lidia Prusik

Choinka w Parciakach

1 lutego 2012 roku w Publicznej Szkole Podstawowej w Parciakach miała miejsce choinka noworoczna. Impreza odbyła się przy współpracy Rady Rodziców i nauczycieli. Uroczystość uświetnił zespół, który zabawiał dzieci i młodzież, dzięki pomocy sponsorów, którzy wsparli naszą placówkę swoją pomocą. Jesteśmy

Zabawa choinkowa w Parciakach

wdzięczni za okazaną pomoc i w imieniu uczniów, pracowników szkoły oraz rodziców składamy serdeczne podziękowanie.

Dorota Fąk

Lekcja dobrego wychowania

Studio Artystyczne „Pacynka” z Białegostoku jest już doskonale znane uczniom szkoły w Żelaznej Rządowej. Tym razem zaprezentowali zabawny spektakl zatytułowany „Żarty, psoty i kłopoty Jurka Ogórka”. Główny bohater o imieniu Jurek dokuczał napotkanym ludziom lub płał im figle. Gdy o figlach chłopca dowiedział się Pan Wychowawski, postanowił oduczyć chłopca złych zachowań. W tym celu postanowił rzucić na

Aktorzy studia artystycznego "Pacynka"

Jurka magiczne zaklęcie, które spowodowało, że nasz psotnik stał się uczynny i miły. Dzieci z zaciekawieniem obejrzały przedstawienie, biorąc w nim czynny udział.

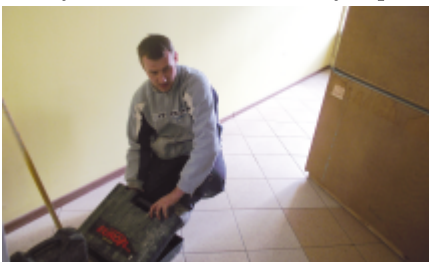
Psikusy i psoty, jakie czynił Jurek czasem robimy naszym koleżankom i kolegom, często nie widząc, że ich krzywdzimy. Przedstawienie uczy nas, na czym polega dobre wychowanie i że należy szanować innych.

Zbigniew Lorenc

Uczniowie mają nowowymontowaną salę lekcyjną!

Małe szkoły są nie tylko ośrodkiem edukacji, ale też jedynym nośnikiem kultury potrzebną całej miejscowej społeczności. Właśnie dlatego rodzice angażują się i pomagają jak mogą w jej prowadzenie.

Wszyscy pamiętamy jak do niedawna wyglądały klasopracownie w naszych szkołach. Podobnie wyglądała sala lekcyjna nr 1 w Żelaznej Rządowej; było w niej szaro i smutno. Ale to już prze-

Janusz Grad w czasie prac remontowych

szłość i dziś już mało kto pamięta ten widok. Od marca dzieci mogą cieszyć się piękną klasopracownią. Jednak zanim do tego doszło, minęło kilka miesięcy w czasie których, za wyjątkiem okien, wymieniono niemal wszystko. Stare tynki zerwano i na ich miejsce położono nowe. Została ułożona nowa instalacja elektryczna i grzewcza. W miejscu starej podłogi położono nowe panele. W sali są też nowe drzwi wewnętrzne. Jednak to nie koniec prac. W drugim etapie wyremontowana zostanie sala trzecioklasistów i hol. Remont trwał od listopada do końca lutego. W tym czasie dzieci uczyły się w sali, w której wcześniej mieściła się świetlica wiejska. Cieszy się ona dość du-

żym zainteresowaniem, a co za tym idzie, widoczne są ślady jej użytkowania.

Bezinteresowna pomoc to dziś towar deficytowy. Jednak nie dotyczy to rodziców uczniów klasy pierwszej i zerowej w Żelaznej, którzy sami wyszli z inicjatywą odświeżenia świetlicy. Prace remontowe przeprowadzili w ciągu weekendu, a w poniedziałek wszystko wyglądało jak nowe. Ściany zostały umyte i pomalowane, w korytarzu położono na nich tynk żywiczny zapobiegający nadmiernemu brudzeniu. Należy również podkreślić, że wszystkie materiały potrzebne do remontu zostały zakupione ze środków własnych rodziców. Serdeczne podziękowania za profesjonalne wykonanie prac remontowych, trud, a także poświęcony czas należą się Państwu: Natalii i Januszowi Grad oraz Amelii i Grzegorzowi Prusik.

Zbigniew Lorenc

Kobietki małe i duże, to dla nich dziś są róże!

8 marca to święto wszystkich pań. Mimo że nie przez wszystkich jest dobrze wspomniane i poważnie traktowane, to jednak warto, przynajmniej raz w roku, wyróżnić wszystkie panie, kobiety i dziewczęta, składając im życzenia.

Pamiętali o tym chłopcy ze szkoły podstawowej w Jednoróźcu. Tego dnia wręczali koleżankom drobne upominki - wyrazy sympatii oraz przygotowali zabawne i miłe przedstawienie. Podobało się ono wszystkim małym kobietkom oraz zaproszonym paniom – emerytowa-

chłopcy składający życzenia

nym nauczycielkom.

Był to bardzo sympatyczny dzień. Może warto, by nie był tylko 1 raz w roku, przecież takie dostrzeganie i docenianie wartości kobiet uczy także wzajemnego szacunku i akceptowania swoich odmienności.

Marek Zbrzeski

Jasełka w Lipie

22 XII 2011 uczniowie klas IV-VI Szkoły Podstawowej w Lipie wystawili jasełka bożonarodzeniowe przygotowane pod kierunkiem pań: Ireny Zduńczyk i Jadwigi Fronczek

pt.: A światłość w ciemności świeci".

Młodzi aktorzy prezentujący Jasełka

Jasełka obejrzała rodzice, społeczność uczniowska oraz ksiądz proboszcz Marek Makowski. Przedstawienie dostarczyło wielu głębokich przeżyć i wzruszeń.

Agnieszka Matłoch

Bezpieczni w drodze do szkoły

W dniu 22 XII 2011 szkołę w Lipie odwiedziła Iwona Machalska - właścicielka sklepu „BHP-EKO artykuły

"Bezpieczni" uczniowie

i odzież robocza" z Przasnysza. Obdarowała wszystkich uczniów kamizelkami, które zwiększą ich bezpieczeństwo w drodze do szkoły.

Agnieszka Matłoch

Czy upadek to przypadek?

Uczniowie szkół podstawowych z terenu gminy Jednoróźec wzięli udział w 1 etapie II Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego dla Dzieci „Bezpiecznie na wsi – czy upadek to przypadek?” organizowanego przez Oddział Regionalny KRUS Warszawa. Głównym celem konkursu było promowanie pozytywnych zachowań związanych z pracą i zabawą na terenach wiejskich, ze szczególnym uwzględnieniem zapobiegania upadkom przy pracy rolniczej. Komisja miała duży problem z wyłonieniem zwycięzców spośród dużej ilości ciekawych, pomysłowych i estetycznie wykonanych prac. Zwycięzcy przeszli do kolejnego, powiatowego etapu konkursu, a należą do nich od I do III miejsca: w klasach 0-3 – Olga Skała, Piotr Piotrowski oraz Piotr Fąk, w klasach 4-6: Aleksandra Kardaś, Mateusz Panuś, Natalia Pohulajewska. Wygrany gratulujemy i życzymy powodzenia w kolejnych etapach rywalizacji.

Aneta Karbowska

Sesja ze Statuetką

Ostatni tydzień roku w gminie Jednoróżec upłynął pod znakiem podsumowań. Okazją do omówienia pracy była świąteczno-noworoczna sesja Rady Gminy Jednoróżec.

WOJCIECH ŁUKASZEWSKI

W tym roku radni zebrali się w budynku Świetlicy Wiejskiej w Ulatowie-Pogorzeli. Wśród obecnych znaleźli się m.in.: radna Sejmiku Mazowieckiego Wiesława Krawczyk, starosta przasnyski Zenon Szczepankowski, przewodniczący Rady Powiatu Marek Walędziak oraz radny powiatowy Dariusz Wilga. 28 grudnia 2011. byli obecni wszyscy sołtysi, kierownicy jednostek organizacyjnych oraz inni zaproszeni goście. Tegoroczna sesja była podzielona na dwie części: I, na której podjęto dwie uchwały związane z budżetem oraz zaprezentowano multimedialny pokaz osiągnięć gminy na polach: inwestycyjnym, kulturalnym, oświatowym i socjalnym oraz II, podczas której wręczono Statuetkę Jednoróżca. Nagroda ta w tym roku została wręczona państwu Celinie i Bronisławowi Antosiakom z Połoni za działalność społeczną i wzorową postawę obywatelską. Pani Celina odbierając wyróżnienie wyraziła wielką wdzięczność radnym, którzy wytypowali ich do uhonorowania.

Po gali statuetkowej na scenie remizy w Ulatowie-Pogorzeli pojawili się mali uczniowie tutejszej szkoły filialnej. Młodych artystów dopingowali rodzice. Po maluchach widowisko artystyczne zaprezentowali uczniowie jednoróżckiego gimnazjum. Poważne piosenki i wiersze świąteczne połączono ze skeczem o urzędniku, który wzbudził na sali gromki śmiech. Ostatnim akcentem artystycznym na scenie pogorzelskiej świetlicy był występ kurpiowskiego zespołu „Młode Kurpie” ze szkoły podstawowej w Jednorózu.

W roli gospodarza rady i budynku wystąpił Przewodniczący Rady Gminy – Sławomir Gadowski. Radna wojewódzka Wiesława Krawczyk powiedziała, że „jest pod dużym wrażeniem kultywowania regionalnych tradycji przez jednoróżcką młodzież”. Dodała, że „w gminach powiatu przasnyskiego bardzo dużo się dzieje”. Kolejne życzenia płynęły od wójty, starosty i radnych. Podczas poczęstunku zebranych uczestnikom noworocznej sesji przygrywał instruktor do spraw folkloru

z Gminnego Zespołu Kultury i Sportu – Edward Koziatek.

Pan Bronisław Antosiak urodził się 19 maja 1931r. w Połoni w rodzinie chłopskiej. Do szkoły podstawowej uczęszczał kolejno do: Przysów, Połoni, Chorzeli i Wielbarka. W Wielbarku ukończył Średnią Szkołę Ogólnozawodową z roczną praktyką w Nadleśnictwie i w Zespole Składnicy Lasów Państwowych w Wielbarku. W 1951 roku został powołany do czynnej służby wojskowej i wcielony do rocznej szkoły podoficerskiej w Zambrowie oraz w Mrągowie. Po odbyciu służby wojskowej pracował w Składnicy Drewna w Wielbarku na stanowisku kierowniczym. W latach 60-tych był leśniczym lasów w Nadleśnictwie Parciaki a następnie w Nadleśnictwie Przasnysz. W roku 1948 wstąpił do Polskiego Stronnictwa Ludowego, w 1969 roku był delegatem na zjeździe członków Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w Warszawie. W 1976 roku objął stanowisko kierownika Składnicy Drewna w Chorzeli. W roku 1982 przeszedł na emeryturę. W ciągu swojej pracy w zawodzie leśnika był typowany do odznaczeń, jednak nie mógł ich otrzymać z powodu pełnienia przez jego ojca funkcji wójty Gminy Jednoróżec przed II wojną światową.

W roku 1958 założył rodzinę. Razem z żoną Celiną, z domu Olender, wychował trzy córki. Wspólnie z rodziną zamieszkiwał w Raszuje, gdzie organizował i założył Ochotniczą Straż Pożarną. Następnie mieszkał w Olszewce i w Niskich Wielkich, gdzie przewodniczył przy pracach społecznych: budowie ogrodzenia szkoły podstawowej i utwardzaniu drogi. Organizował również zawodowy kurs kwalifikacyjny dla rolników. Następnie w 1972 r. wrócił do rodzinnej wsi Połoni, gdzie włączył się w szeregi Ochotniczej Straży Pożarnej i został naczelnikiem tej jednostki. Funkcję tę piastował przez 19 lat. Organizował mieszkańców wsi do czy-

Państwo Antosiakowie

nów społecznych m.in. do zwożenia żwiru i budowy drogi dojazdowej do wsi. Był inicjatorem budowy remizy strażackiej, którą oddano do użytku w 1977 roku. Za działalność w straży pożarnej został odznaczony: odznaką Wzorowy Strażak, za zasługi współzawodnictwa przeciwpożarowego, za wysługę lat; Brązowym i Złotym Medalem za Zasługi dla Pożarnictwa. W 1981 r. zorganizował zakup sztandaru dla OSP w Połoni. Dzięki jego staraniom w remizie strażackiej od 1981 do 1989 roku odprawiana była Msza Święta. Był inicjatorem budowy kościoła w Połoni, za co był prześladowany przez Służbę Bezpieczeństwa. Pomimo to udzielał się jednak w pracach przy budowie kościoła w Połoni. Wraz z żoną ufundował dla kościoła obraz Zmartwychwstałego Chrystusa, który znajduje się w ołtarzu głównym, 2 ornaty, obrus, odnowił dwa sztandary darowane dla kościoła w Chorzeli przez pradiadków. W gminie Jednoróżec był radnym w dwóch kadencjach z ramienia Frontu Jedności Narodu. Przez jedną kadencję był radnym powiatowym w Przasnyszu do 1975 roku. Ostatnią kadencję radnego piastował w gminie Jednoróżec w latach 1998-2002.

Pani Celina Antosiak ukończyła w 1958 r. Liceum Pedagogiczne w Ostrołęce, Studium Nauczycielskie w Ciechanowie – kierunek wychowanie techniczne i wychowanie plastyczne oraz Wyższą Szkołę Nauczycielską. Pracowała w szkole w Raszuje, Olszewce, Niskich Wielkich, Połoni oraz w Państwowym Przedszkolu w Połoni piastując funkcję dyrektora. W 1988 przeszła na emeryturę. Wspólnie z mężem udzielała się w pracach społecznych na rzecz wsi Po-

łoi. Pracowała dla dobra miejscowego kościoła oraz mieszkańców. W latach 1984-88 była radną w Gminnej Radzie Narodowej w Jednorozcu. Odznaczona została za 20 letnią nienaganną pracę pedagogiczną Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia Polski Ludowej. W 1989 roku otrzymała Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski nadany przez Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Ojciec Pana Bronisława – Władysław Antosiak był ostatnim wójtem Gminy Jednorzec przed wybuchem II wojny światowej. Zajmował się pracą w gospodarstwie rolnym. Sprawowanie władzy Wójta Gminy Jednorzec zostało przerwane z chwilą wybuchu wojny. Z narażeniem własnego życia, w wielkiej tajemnicy przywiózł do własnego domu część najważniejszych dokumentów Urzędu Gminy Jednorzec, w tym insygnia – symbol władzy wójta, które zakładano podczas obrad. Władysław Antosiak został aresztowany 2 września

1939 i przebywał przez sześć tygodni w łagrach w Olsztynku, następnie przewieziony był do pracy w gospodarstwie rolnym, skąd po 2 tygodniach udało mu się powrócić do domu, głównie dzięki znajomości języka niemieckiego. W tym czasie jego żona Marcjanna wspomniane wyżej dokumenty zakopała w drewnianej skrzyni na swojej posesji, a insygnia zaszyła w bieliznę i przechowywała w kufrze. Świadoma była wielkiej odpowiedzialności, ale sumienie nie pozwalało jej postąpić inaczej. Po śmierci rodziców insygnia były w posiadaniu małżonków Celiny i Bronisława Antosiaków. Stały się dla nich cenną pamiątką rodzinną. W dzień nadania Herbu i Flagi

Wójt Michał Lorenc wręcza Statuetkę Jednorzeczanki Bronisławie Antosiak

Gminy Jednorzec małżonkowie przekazali je na ręce Wójta Gminy Jednorzec Michała Lorenca jako dar, aby przypominały o wielkim obowiązku, o godnym sprawowaniu tego urzędu. Obecnie insygnia znajdują się w widocznym miejscu w gablocie Urzędu Gminy w Jednorzeczku. Małżonkowie Celina i Bronisław Antosiak w 2008 roku obchodzili małżeńskie Złote Gody. Doczekali się dziewięciorga wnucząt i obecnie mieszkają w Połoni.

Centrum Jednorzeczka XXI wieku

MAGDALENA BAKUŁA

W ramach projektu „Zagospodarowanie centrum Jednorzeczka – etap II” zostanie rozbudowany i wyremontowany budynek poczekalni autobusowej przy Placu św. Floriana w Jednorzeczku. Powstanie tam także placówka kultury pełniąca funkcję punktu informacji turystycznej i kulturalnej, galerii wystawienniczej, miejsca kolportażu materiałów reklamowych i naukowych związanych z Gminą Jednorzec. Wybudowany zostanie także parking publiczny od strony ulicy Warszawskiej.

Całkowita wartość projektu wynosi 382.699,19 zł. Gmina pozyskała dofinansowanie na realizację powyższej inwestycji w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013, działania „Wdrażanie Lokalnych Strategii Rozwoju”, w wysokości 75% kosztów kwalifikowanych. Termin realizacji inwestycji upływa 30.06.2012 r.

Projekt modernizacji przystanku PKS w trzech rzutach

Projekt centrum Jednorzeczka

W/w projekt jest ściśle powiązany z inną inwestycją realizowaną na terenie Placu Św. Floriana, a mianowicie z projektem „Zagospodarowanie centrum Jednorzeczka”, w ramach którego do końca sierpnia 2012 r. zostanie zagospodarowany cały obszar poprzez ułożenie na-

wierzchni z kostki brukowej (chodniki, parkingi), urządzenie terenów zielonych, renowację figury św. Floriana, ustawienie ławek, koszy na śmieci i wykonanie oświetlenia parkowego. Na tę inwestycję Gmina również pozyskała dofinansowanie z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013 w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi”.

5 lat - to brzmi dumnie!!!

Podsumowanie działalności Stowarzyszenia „Przyjaciele Ziemi Jednorożeckiej”

Już po raz piąty członkowie Stowarzyszenia „Przyjaciele Ziemi Jednorożeckiej” zebrali się, by podsumować swoją działalność.

MONIKA DWORNICZAK

57 członków naszej lokalnej organizacji zebrali się 24 lutego w świetlicy gimnazjum, gdzie członkowie zarządu przedstawili zadania, które zostały zrealizowane w roku 2011. Do najważniejszych z nich należały: organizacja i przeprowadzenie IV Gminnego Przeglądu Twórczości Artystycznej, organizacja Biwaku Patriotycznego na Polskiej Kępie, wydanie książki poświęconej naszej gminie - „Zapiski Ziemi Jednorożeckiej”. Zebrani mieli także możliwość obejrzenia fragmentów filmu zrealizowanego podczas spotkania na Polskiej Kępie oraz poznania dotychczasowych publikacji Stowarzyszenia. To piąte, jubileuszowe już zebranie walne było także związane z udzieleniem zarządowi Sto-

warzyszenia absolutorium na kolejną kadencję. Tak też się stało, zgodnie ze statutem Stowarzyszenia, w zarządzie na kolejne 5 lat pozostali: Teresa Wojciechowska jako prezes, Monika Dworniczak jako wiceprezes, Urszula Bojarska – sekretarz, Barbara Jeznach – skarbnik oraz Aneta Karbowska, Zbigniew Lorenc i Magdalena Komor-Grabowska jako członkowie zarządu.

Cieszy nas, że nasze dotychczasowe działania zostały zauważone przez mieszkańców gminy, czego wyrazem są liczne głosy, które do nas, jako członków zarządu, docierają. Mamy nadzieję, że

Członkowie Stowarzyszenia prezentują swoje publikacje

kolejne lata zaowocują następnymi publikacjami oraz wydarzeniami, które na stałe wpiszą się w portret naszej gminy. Tego sobie i mieszkańcom życzymy oraz zapraszamy do współpracy – Zarząd i członkowie Stowarzyszenia „Przyjaciele Ziemi Jednorożeckiej”.

Kolorowa Świetlica

Projekt „Świetlica - moje miejsce” realizowany przez OSP w Olszewce - zakończony.

ANETA KARBOWSKA

Ogniskiem zakończył się projekt „Świetlica – moje miejsce” realizowany przez OSP w Olszewce. Choć pogoda spletała organizatorom i uczestnikom figla, w imprezie zorganizowanej w sobotę 10 marca na terenie szkoły, wzięło udział około trzydzieścioro dzieci, uczestniczących na co dzień w zajęciach w świetlicy wiejskiej w Olszewce. Organizatorzy postarali się, by atmosfera była radosna, dzieci z chęcią piekły kielbaski w ognisku, a po porządnym posiłku chłopcy rozegrali mecz na boisku szkolnym. Po 2 godzinach zabawy zadowoleni uczestnicy rozeszli się do domów.

Ognisko nie było jedyną imprezą przygotowaną dla dzieci i młodzieży przez strażaków. W czasie ferii szkolnych uczniowie szkoły podstawowej oraz przedszkolaki bawili się podczas zabawy karnawałowej. W dyskotekę uczestniczy-

ło ponad 50 dzieci. Królewny, wróżki i aniołki tańczyły wspólnie z kowbojami, superbohaterami i piratami. Uczestnicy balu brali udział w różnorodnych konkursach i zabawach, m.in. na tworzenie mumii, biegu z przeszkodami, jedzenia wafla tworząc kształt serca i wielu innych. Wszyscy otrzymali nagrody w postaci gier planszowych, puzzli, zabawek i słodczy. Uśmiechy na twarzach dzieci oraz ich harce na parkiecie świadczyły o dobrej zabawie. Wszyscy zebrani brawami nagrodzili dyrektora Mirosława Kuleszę, która udostępniła do zabawy salę gimnastyczną szkoły podstawowej, opiekuna świetlicy Teresę Szymczak za pomoc w przygotowaniu imprezy oraz prezesa OSP w Olszewce Romana Prusika za organizację balu.

W ramach projektu finansowanego przez Polską Fundację Dzieci i Młodzieży świe-

Uczestnicy balu podczas świetnej zabawy

tlica wiejska w Olszewce nabrała kolorów, doposażono ją w meble, gry edukacyjne dla dzieci i młodzieży, czasopisma oraz pomoce dydaktyczne. Dla potrzeb świetlicy zakupiono również aparat fotograficzny. Dzięki temu w przyszłości w Olszewce może powstać prężnie działająca sekcja fotograficzna. Obecnie w świetlicy każdego dnia spotyka się spora grupa dzieci i młodzieży, uczestnicząc w prowadzonych tam zajęciach lub relaksując się podczas gier i zabaw. Realizatorzy projektu – członkowie OSP – już zastanawiają się nad kolejnymi działaniami na rzecz dzieci i młodzieży w swojej miejscowości.

Promocja książki *Zapiski Ziemi Jednorożeckiej,*

czyli co każdy jednorożanin o swojej gminie wiedzieć powinien

6 marca z dumą zaprezentowaliśmy mieszkańcom i zaproszonym gościom najnowszą publikację Stowarzyszenia „Przyjaciół Ziemi Jednorożeckiej” pt.: „Zapiski Ziemi Jednorożeckiej”

MONIKA DWORNICZAK

Jest to książka, w której próbowaliśmy zebrać materiały historyczne związane z naszą gminą. Większość z nich była wcześniej publikowana w „Głosie Gminy Jednorożec”, część została opracowana na potrzeby książki. Wyboru materiałów, redakcji i korekty dokonali członkowie sekcji naukowej Stowarzyszenia – Wojciech Łukaszewski, Teresa Wojciechowska, Monika Dworniczak, Aneta Karbowska z dużą pomocą Zbigniewa Lorenca i Rafała Szewczaka.

Podczas spotkania z mieszkańcami oraz zaproszonymi gośćmi, wśród których byli m. in.: prezes Związku Kurpiów – Mirosław Grzyb, prezes Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Krasnosielckiej – Sławomir Rutkowski, przewodniczący Rady Gminy Jednorożec – Sławomir Gadomski, Anna Radomska i Jadwiga Szwarz z Komisji Oświaty, dyrektorzy jednorożeńskich szkół – Jolanta Bączek i Lucyna Orłowska, pracownicy gminnych bibliotek publicznych członkowie redakcji przedstawili krótko genezę powstania „Zapisków...” oraz ich układ i zarys treści. Czytelnicy mogą tu znaleźć informacje o poszczególnych wsiach naszej gminy, ważnych wydarzeniach historycznych oraz fragmenty pamiętników czy wspomnienia mieszkańców.

Wśród zebranych był także pan Stanisław Brzozowy, autor jednego z tekstów i „źródło” wielu informacji o Jednorożcu,

Zaproszeni goście

który opowiedział o trudnych czasach wojny i latach powojennych.

Spotkanie z czytelnikami było udane. Usłyszeliśmy wiele miłych słów, świadczących o tym, że taka pozycja była potrzebna i że o tej „małej ojczyźnie” i „małej historii” warto jest pisać. Wierzymy, że nasza publikacja dotrze „pod strzechy” większości domów naszej gminy, a może także ruszy w świat.

Orkiestra na ludowo

W gminie Jednorożec zorganizowano jedną imprezę zamkniętą w ramach Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

WOJCIECH ŁUKASZEWSKI

Strażacy z Ochotniczej Straży Pożarnej w Żelaznej Rządowej wraz z miejscową podstawówką postanowili wspomóc działalność statutową Fundacji kierowanej przez Jurka Owsiaka. W niedzielę 8 stycznia rano trzy wolontariuszki WOŚP: Ania Parciak, Karina Prusik oraz Magdalena Grec kwestowały przed kościołem w Parciakach. Następnie impreza przeniosła się do budynku Szkoły Podstawowej w Żelaznej Rządowej, gdzie organizatorzy przygotowali wiele atrakcji.

Po oficjalnym rozpoczęciu przed publicznością wystąpiła „Kapela kurpiowska” z miejscowości Zawady. Folklorystyczny akcent został przerwany przez konkursy dla przybyłych mieszkańców. Wśród konkurencji były: picie na czas napoju przez słomkę, przyszywanie guzika na czas, konkurs zagadkowy i inne. Gromki śmiech wśród zebranych wzbudził konkurs plastyczny dla najmłodszych – portretowanie osoby wybra-

Amelia Prusik z wylosowanym rowerem

nej z publiczności.

Po przerwie zespół Edwarda i Czesława Koziatków z Zawad zaprezentował się w bardziej rozrywkowym repertuarze. Następnie na scenie pojawił się zespół „Prestige” z Parciak. Jedną z głównych atrakcji była loteria fantowa, z której dochód oczywiście był przeznaczony na wsparcie WOŚP. Główną nagrodą w loterii był rower. Nagrody losował najmłodszy uczestnik imprezy, który dokonywał czynności z rąk swojej mamy.

Szczęśliwą posiadaczką roweru stała się mieszkanka Żelaznej Rządowej, Amelia Prusik. W międzyczasie można było skorzystać z przygotowanego wcześniej bufetu. Po zakończeniu imprezy policzono zebrane pieniądze. Zebrano sumę 1647 zł.

Zorganizowanie XX Finału WOŚP w Żelaznej Rządowej było pierwszą tego typu inicjatywą podjętą przez miejscowych strażaków oraz szkołę.

XXXI Przegląd Przebierańców Zapustnych w Jabłonowie

W dniu 19 lutego 2012 r. we wsi Jabłonowo, gm. Płońnica w powiecie działdowskim odbył się XXXI Przegląd Przebierańców Zapustnych zorganizowany przez Muzeum Szlachty Mazowieckiej w Ciechanowie. „Mazowieckie Zapusty” zgromadziły liczną publiczność, która obserwowała tańczący kolorowy korowód przemierzający się przez wieś.

BOŻENA SZULC

Zasadniczym celem przeglądów organizowanych od 1981 roku jest animacja środowisk wiejskich i tworzenie pomostu kulturowego między tradycją, z jej symbolami i system wartości, a współczesną kulturą wiejską. Chodzi o podtrzymanie żywego źródła aktywności kulturowej lokalnych społeczności wioskowych. Każdego roku Przegląd odbywa się w innej wsi na terenie Mazowsza Północnego. W tym roku gminę Jednoróżec reprezentowały trzy zespoły: „Jutrzenka”, „Kurpie” i „Kalina”.

brawami. „Jutrzenka” już po raz dziesiąty zaprezentowała swój program. Na scenie pojawiły się diabły, cyganki, anioły, niedźwiedź i wilk. Scenka „Pani ze wsi i pani z miasta” zrobiła na publiczności ogromne wrażenie. Sylwia Roman i Aneta Zadroga udowodniły, że są nie tylko dobrymi wokalistkami, ale i aktorkami. Całość prowadziła niezastąpiona Dominika Gil, która jest w zespole 8 lat. Świetnie zagrała swoją rolę, a następnie poczęstowała jurorów pysznymi pączkami i rogalikami. Weronika Grabowska podbiła publiczność swoim głosem, a inni członkowie zespołu porwali salę do tańca. Simona Berk wystąpiła w roli czarownicy i swoją rolę oczarowała

Przebierańcy zapustni z „Jutrzenki”

grały swoje kwestie: Monika Pliszka, Ola Piotrak, Agnieszka Piotrak i Ania Parciak oraz diabły, a wilk, tym razem, okazał się litościwy i dobroduszny. wszyscy aktorzy skakali na scenie „aż z podłogi iskry tryskały”. Wielu uczestników zespołu zaprezentowało się po raz pierwszy. Publiczność nie kryła radości i pochwał pod adresem „Jutrzenki”, która śpiewem, tańcem i żartem rozbawiła zebranych. Każdy Przegląd jest wydarzeniem kulturalnym nie tylko dla wsi, w której się odbywa, ale także dla okolicznych miejscowości, a nawet całego regionu. Zawijają się znajomości, członkowie zespołów odwiedzają się w ciągu roku, a niekiedy występują w sąsiednich gminach z okazji różnych uroczystości. W ostatnich latach Przegląd budzi coraz większe zainteresowanie. W tym roku, na scenie, pojawiło się najwięcej zespołów, co udowadnia, że jest potrzeba prezentowania dorobku artystycznego i dzielenia się z innymi.

Bardzo dziękuję Dyrekcji naszej szkoły oraz Wójtowi Gminy Jednoróżec za umożliwienie wyjazdu i wsparcie. Dziękuję opiekunom Elżbiecie Jachimowskiej i Bogdanowi Jakubowskiemu, którzy dołożyli wszelkich starań, by „Zapusty” w wykonaniu „Jutrzenki” zapadły w pamięci aktorów, jurorów i publiczności. Można śmiało rzec, że to był najlepszy występ jednoróżecznego młodzieżowego zespołu. Mam nadzieję, że nie ostatni.

Z wizytą u gospodarzy

Występ zespołów udowodnił, że w naszej gminie, zarówno młodzież, jak i dorośli, chętnie podtrzymują zwyczaje i obrzędy ludowe. Prezentacje spotkały się z akceptacją jurorów. Publiczność doceniła pracę, nagradzając występujących gromkimi

zebranych. Niektórzy wystraszyli się miotły i groźby, „że na miotle was przewiozę”. Właściwie taka przejażdżka nietypowym środkiem lokomocji, przydałaby się niejednemu! Świetnie za-

Przedsiębiorca i społecznik

- wywiad ze Zdzisławem Dudkiem -
właścicielem firmy "Pasażerskie Usługi Transportowe"

Agnieszka Matłoch: Jest Pan właścicielem firmy „Pasażerskie Usługi Transportowe”, proszę powiedzieć jakie były początki Pana działalności jako przedsiębiorcy? Od czego Pan zaczynał?

Zdzisław Dudek: W zawodzie kierowcy pracuję już ponad trzydzieści lat. Był to transport towarowy i osobowy. Początkowo pracowałem w PKS-ie, później w prywatnym przedsiębiorstwie. Czas pracy na własny rachunek przyszedł wówczas gdy powstawało gimnazjum w Jednorozcu i zaistniała potrzeba dowozu dzieci z okolicznych miejscowości. Dowóz dzieci to podstawowe usługi jakie świadczy moja firma. Oprócz szkolnego prowadzimy jeszcze transport wycieczkowy, ale to już na niewielką skalę.

A. M.: Prowadzenie firmy to współpraca z różnymi ludźmi, w jaki sposób dobiera Pan współpracowników?

Z. D.: Moja firma jest podwykonawcą, od lat zatrudniam tego samego pracownika, którego darzę zaufaniem dlatego nasza współpraca trwa.

A. M.: Czy lubi Pan swoją pracę? Czy to tylko forma zarabiania pieniędzy?

Z. D.: Jedno nie wyklucza drugiego.. Jest to źródło utrzymania rodziny ,w którym łączę przyjemność z pożytkiem.

A. M.: Jakie trudności napotyka Pan w swojej działalności i co jest największym problemem?

Z. D.: Problemy pojawiają się w postaci częstych zmian przepisów określających wymogi i warunki właściwego funkcjonowania firmy.

A. M.: Mówi się o nim i dostrzega już kryzys gospodarczy w Polsce. Jak postrzega Pan losy swojej firmy na tle tego zjawiska społeczno-gospodarczego? Jakie są Pana plany na kolejne lata dotyczące firmy?

Z. D.: Warunki prowadzenia firmy pogorszyły się znacznie wraz ze wzrostem ceny paliwa oraz rosnącymi kosztami ubezpieczeń pracowniczych. To wszystko generuje oczywiście większe koszty a tym samym spada rentowność działalności.

Moja firma jest podwykonawcą. Jej rozwój w dużym stopniu ogranicza to ,że zawierane umowy są dość ograniczone czasowo- zazwyczaj dwuletnie. Powiększanie taboru wiąże się z kredytowaniem, trudno jednak ubiegać się o korzystny wieloletni kredyt nie mając stabilności w postaci również wieloletniego kontraktu zapewniającego możliwość spłaty. Co do przyszłości to nie planuję zmiany profilu działalności.

A. M.: Czym Pana zdaniem powinien charakteryzować się przedsiębiorca, by móc swobodnie radzić sobie w prowadzeniu firmy w obecnym czasie?. Jakie osobiste cechy charakteru ułatwiają Panu pracę?

Z. D.: Sądzę, że powinien być przewi-

”

Wiarę budują we mnie ludzie, którzy obdarzyli mnie swoim zaufaniem

dujący i operatywny w obliczu ciągle zmieniającej się rzeczywistości. Poza tym w takiej działalności jak moja musi być zdyscyplinowany, punktualny. Osobiście cierpliwość pomaga mi w pracy. Młodzież przecież bywa różna.

A. M.: Poza prowadzeniem firmy angażuje się Pan również w pracę społecznikowską w Ochotniczej Straży Pożarnej. Jakie funkcje Pan tam pełni i jakie zadania podejmuje?

Z. D.: W OSP w Lipie pełnię funkcję

prezesa. Oprócz akcji gaśniczych, w których bierzemy udział (nie tylko na terenie wsi Lipa) działalność skupia się wokół zadań poprawiających dobrostan sprzętów i budynków strażackich. Systematycznie podnoszony jest standard lokalu. Remontowane były garaże oraz sale na parterze budynku, które wykorzystywane są do celów kulturalno-towarzyskich dla lokalnej społeczności. Pozyskaliśmy środki z Urzędu Gminy i zakupiona została zastawa stołowa za sumę ok.20 tys zł.

A. M.: Społeczność strażacka to część większej całości i w swoich działaniach kieruje się dobrem społecznym. Co uważa Pan za sukces w tej działalności? Co w planach na najbliższe lata ma OSP skierowane dla wszystkich mieszkańców wsi?

Z. D.: Za ogromny sukces uważam pozyskanie funduszy z Urzędu Marszałkowskiego przeznaczonych na rozbudowę i remont budynku remizy strażackiej. Trzeba podkreślić w tym dużą zasługę wójta Gminy Jednorzec Pana Michała Lorenca. Wspierał on nas w tych działaniach angażując się osobiście jak też poprzez swoich pracowników. Pani Magdalena Bakula wypełniała wstępne dokumenty wniosku o dofinansowanie do Urzędu Marszałkowskiego. Docelowo powstanie Świetlica Wiejska jako miejsce spotkań młodzieży i dorosłych mieszkańców wsi. Dodatkowo zagospodarowany będzie teren wokół budynku. Sporządzona została już dokumentacja inwestycji a jej realizacja przewidywana jest na lata 2012/2013.

A. M.: Swoją działalność społeczną realizuje Pan również na innym polu. Najpierw był Pan sołtysem, a teraz jest Pan radnym Rady Gminy Jednorzec. Jakie cele przyświecają tej stronie Pana

społecznego zaangażowania?

Z. D.: Cel główny to polepszenie poziomu życia mieszkańców oraz podnoszenie atrakcyjności turystycznej wsi. Staram się jako radny pomagać w realizacji zadań zawartych w Planie Odnowy Miejscowości Lipa: tj. - stworzenie ogólnodostępnego miejsca rekreacji i sportu, oznakowanie szlaków turystycznych i budowa ścieżki rowerowej.

A. M.: Jest Pan członkiem komisji oświaty. Jaka jest przyszłość oświaty Pana zdaniem w naszej gminie?

Z. D.: W obecnej chwili sytuacja wydaje się dość stateczna. Największe zmiany mamy już chyba za sobą. Nie planuje się zamykać żadnej z istniejących placówek.

A. M.: Czy ma Pan poczucie wpływu na sprawy w naszej gminie?

Z. D.: Radny ma większą świadomość tego co dzieje się w gminie od przeciętnego jej mieszkańca i współdecyduje z racji pełnionej funkcji o wielu sprawach jej dotyczących. Ale nie przeceniałbym roli pojedynczego radnego. Samemu trudno jest

przeforsować jakąś nową koncepcję czy pomysł. Źródłem sukcesów jest zawsze współpraca z innymi.

A. M.: A teraz zupełnie z innej beczki... Jak tak zajęty zawodowo i zaangażowany społecznie człowiek potrafi pogodzić to wszystko z życiem rodzinnym?

Z. D.: Rodzina ma należyte pierwsze miejsce. Akceptują i wspierają moją działalność a w razie potrzeby pomagają.

A. M.: Czy wśród tylu zajęć znajduje Pan czas na jakieś hobby? Co jest największą Pana pasją?

Z. D.: Tak oczywiście. WĘDKARSTWO!!! Ogromna przyjemność. Poświęcam temu, każdy swój wolny czas. Należę do sekcji wędkarskiej w Jednorozcu przy Kole Wędkarskim nr 66 w Przasnyszu. I tam... też mam funkcję zastępcy przewodniczącego.

A. M.: Czy czuje się Pan zrealizowany? Co z tych wszystkich zajęć sprawia Panu największą satysfakcję?

Z. D.: Raczej tak. Najbardziej motywuje i zachęca do dalszej pracy to gdy

urzeczywistniają się nasze plany i podejmowane projekty. A to udaje się coraz częściej. Człowiek nabiera odwagi do pokonywania trudności oraz by planować kolejne coraz trudniejsze zadania. Mimo, że wymaga to sporego zaangażowania to nie zawsze jest zrozumiane i wspierane przez otoczenie.

A. M.: Reasumując... ktoś kiedyś powiedział: „Wszystko jest możliwe dla tego kto wierzy w to co robi”. Czy podpisałby się Pan pod tym stwierdzeniem? Czy można to odnieść również do Pana osoby?

Z. D.: Tak. Moje działania podejmuję z przekonaniem, że się powiodą. Ta wiara jest taką siłą napędową, która pozwala pokonać napotkane trudności. Poza tym tę wiarę budują we mnie ludzie, którzy obdarzyli mnie swoim zaufaniem powierzając te wszystkie funkcje. Staram się nie zawieść ich zaufania.

A. M.: Dziękuję za przeprowadzoną rozmowę. Życzę powodzenia w życiu prywatnym oraz jak najwięcej zrealizowanych projektów społecznych.

Wspomnienie o śp. Krystynie Więcek

1962-2012

przygotowywała się do zawodu geodety, później zmieniła zainteresowania i poszła do Studium Nauczycielskiego w Ostrołęce. Lubiła się uczyć. Z niewielkimi przerwami studiowała całe swoje dorosłe życie, kończyła kolejne kierunki. Ostatni dyplom otrzymała niedługo przed chorobą.

Krysia była bardzo dumna ze swoich dzieci. Z wielką przyjemnością opowiadała o córkach i synu, cieszyła się z ich sukcesów.

Zapamiętam Krysię jako przystojną i elegancką kobietę, zawsze z nienaganną fryzurą, spokojną i opanowaną. Była bardzo miłą dziewczyną i kobietą, pełną ciepła i życzliwości dla ludzi.

Niech spoczywa w pokoju

Teresa

Moje wspomnienia o Krysi sięgają starszych klas szkoły podstawowej. Chodziła wtedy do klasy VI,VII,VIII b, której wychowawczynią była pani Ewa Karwacka – nauczycielka języka rosyjskiego. Krysia była bardzo wesołą, roześmianą dziewczyną, pełną werwy i humoru. Była harcerką, śpiewała w szkolnym chórze i przy wszystkich szkolnych okazjach; aktywna w swojej klasie. Najczęściej można było ją spotkać w towarzystwie drugiej Krysi – Opalach, stanowiły świetny koleżeński duet.

W szkole średniej widywałam Krysię okazjonalnie, rzadziej, bo choć mieszkaliśmy kilka domów od siebie, to uczyliśmy się w innych miejscowościach. Ona

świadczyło chyba o tym, że była bardzo szczęśliwą osobą. Nigdy nie wypowiadała się źle o ludziach, a chyba dlatego, że sama była wzorem do naśladowania. Snuła plany i jak każdy miała marzenia, które napawały ją radością. Pozostawiła po sobie wspomnienia, a w sercach bliskich smutek, pustkę i rozterkę.

Koleżanki i koledzy
z Publicznej Szkoły Podstawowej
w Parciakach

Pani Krystyna Więcek była moją wychowawczynią w klasie „0”. Była osobą bardzo miłą, serdeczną i zabawną. Czasami jednak, gdy ktoś nabroił potrafiła go ukarać ale sprawiedliwie. Wspominam ją bardzo dobrze.

Uczeń ze szkoły w Parciakach

Pani Krystyna Więcek dla nas rodziców, była osobą ciepłą, miłą i sympatyczną. Dobrze współpracowała z rodzicami i uczniami. Dla każdego miała dużo wolnego czasu i cierpliwości. Potrafiła dobrze organizować zajęcia z dziećmi. Chętnie uczestniczyła w zabawach szkolnych np. podczas choinki szkolnej bawiła się wraz z dziećmi. Nie należała do osób konfliktowych. Była pełna entuzjazmu i dobrego humoru. Płynęła z niej radość życia. Szkoda, że już jej z nami nie ma.

Rodzice uczniów z Parciak

Powojenna historia szkoły w Jednorozcu - do roku 1999

Część 2

TERESA WOJCIECHOWSKA

Uczniowie

Długa przerwa w nauczaniu spowodowana wojną i okupacją sprawiła, że w pierwszych powojennych latach Szkoła Powszechna w Jednorozcu liczyła bardzo wielu uczniów. Klasy były pojedyncze, ale uczyło się w nich ponad 30 dzieci, a w najmłodszych nawet 40. Im wyższa klasa – tym liczyła mniej uczniów, np. w klasie VII w roku szkolnym 1946/47 było tylko 10 osób.

W pierwszych powojennych latach dla uczniów którzy byli „przerośnięci” organizowano tzw. ciągi skrócone. Określała to Instrukcja z 1946 roku, poświęcona likwidacji skutków wojny w nauczaniu. Z dziećmi 9-10-letnimi opóźnionymi w nauce o dwa lata, realizowano w czasie roku co najmniej dwie klasy i włączano je najczęściej do klasy III-ciej. Ci uczniowie, którzy naukę rozpoczęli w wieku 11-12 lat w ciągu dwóch lat realizowali program czterech klas, po czym szli do V-tej lub nawet VI-tej klasy. Jeden z ówczesnych uczniów wspomina, że we wrześniu 1945 roku poszedł od razu do klasy trzeciej, ponieważ umiał czytać i pisać. W ciągu roku przeniesiono go o klasę wyżej i w tym samym po roku nauki uzyskał promocję do klasy piątej.

Pierwszy powojenny rocznik ukończył klasę VII-mą w roku 1947, czyli ci uczniowie chodzili do szkoły tylko dwa lata. Było ich jednak niewiele – tylko dziesięciu. W roku 1948 ukończyło szkołę 20 absolwentów, w 1949-27, a w roku 1950-22. Byli to uczniowie nie tylko z Jednorozca, ale też z okolicznych wsi: Lipy, Szli, Stacji Parciaki, Bud i Nakła. Uczniowie, chcąc ukończyć pełną szkołę powszechną dojeżdżali do Jednorozca już od piątej klasy, gdyż w ich miejscowościach były szkoły IV-oddziałowe. Absolwenci z lat 1947-50 byli urodzeni w latach 1929-1936.

Szczególnie wielu uczniów – 63 ukończyło klasę VII-mą w roku 1951. Naukę rozpoczynali w 1945 roku. Chodzili do szkoły pięć lat, gdyż w ciągu dwóch pierwszych lat zaliczyli cztery klasy. Ci absolwenci urodzili się w latach 1932-36.

Kolejne roczniki kończące szkołę liczyły od 27 do 46 uczniów. Najmniej absolwentów było z rocznika urodzonego w 1945 roku – w roku 1959 ukończyło szkołę tylko 13 osób. Inne małe roczniki absolwentów to rok 1958 – 16 osób i 1956

– 17 osób.

Do szkoły w Jednorozcu w latach 50-tych dojeżdżali już tylko uczniowie z Drażdżewa Nowego, Ulatowa-Pogorzeli i Budzisk. W większych, dalej położonych wsiach, funkcjonowały już szkoły pełne 7-mio klasowe.

W latach 60-tych z roku na rok liczba uczniów w Jednorozcu szybko rosła. Gdy

ich 531, to do roku szk. 1979/80 ta liczba spadła do 377. Tę sytuację można wytłumaczyć tym, że ogólnie liczba rodzin w Jednorozcu nie zwiększała się w tych latach. Rodziny lub osoby niezamężne wyprowadzały się ze wsi do miast – szczególnie do Olsztyna, Szczytna, Warszawy, Przasnysza. Nastąpił lokalny niż demograficzny, mający swe odzwiercie-

Rok 1971, klasa IV b z wychowawczynią Barbarą Karbowską.
Fot. Ze zbiorów prywatnych pani Barbary Karbowskiej.

w roku szk. 1960/61 było 380 uczniów, to w roku szk. 1968/69 – aż 569. Choć oddziałów szkolnych było od 14 w roku szk. 1962/63 do 17 w latach 1967-70 i nauka odbywała się na dwie zmiany, to jednak poszczególne klasy były bardzo liczne – ponad 30-osobowe.

Do połowy lat 60-tych wraz ze wzrostem liczby uczniów, rosła też liczba absolwentów. Każdy kończący szkołę rocznik rekrutował się jeszcze z dzieci urodzonych w kilku latach np. w roku szk. 1963/64 – od roku 1948 do 1951; w kolejnym roku z lat 1949-1952. Od roku 1967 byli to już uczniowie urodzeni w jednym roku (poza nielicznymi wyjątkami). W roku 1966 absolwenci klasy siódmej nie kończyli szkoły, lecz przechodzili do klasy ósmej. Nie wszyscy jednak kontynuowali naukę. W roku 1967 pierwszy rocznik ukończył szkołę podstawową ośmioklasową.

Pod względem ilości uczniów w szkole w latach 70-tych nastąpiła zupełnie odwrotna sytuacja niż w poprzednim dziesięcioleciu – z roku na rok uczniów ubywało. Jeżeli w roku szk. 1970/71 było

dlenie w ilości uczniów w szkole. Od roku szk. 1977/78 do VII i VIII klasy Zbiorczej Szkoły Gminnej w Jednorozcu dojeżdżali uczniowie z Połoni.

W porównaniu z poprzednimi latami wzrosła liczba oddziałów, dlatego że obok zwykłych utworzono też klasy specjalne i uzawodowione. W klasach VII i VIII uzawodowionych uczyła się młodzież z całej gminy. Z tego powodu w latach 1976, 1977 i 1979 szkołę kończyło rekordowo dużo absolwentów kolejno: 75, 80 i 82 uczniów. Ale i bez nich od roku 1969 do 1980 oraz w roku 1984 liczba absolwentów wynosiła od 60 do 73 (tylko w roku 1974 – 55).

Od roku szk. 1985/86 ogólna liczba uczniów szkoły w Jednorozcu miała dalek tendencję wzrostową, mimo że w roku 1982 odeszła ostatnia klasa uzawodowiona, a od roku szk. 1984/85 nie uczyli się też uczniowie z Połoni. Lata 1990-1999 to dalszy wzrost liczby uczniów z 474 w roku szk. 1990/91 do 539 w roku 1999. W ostatnich latach wzrosła też liczba oddziałów – do 24 w roku szk. 1998/99. Wszystkie klasy, poza szóstą,

miały po trzy oddziały, a klasy siódme nawet cztery, w których uczyło się po dwudziestu kilku uczniów. Takie grupy sprzyjały nauce. W latach sześćdziesiątych przy porównywalnej liczbie uczniów było o kilka oddziałów mniej. Liczba absolwentów Szkoły Podstawowej w Jednorózczu wahała się w okolicy 70 uczniów rocznie.

W latach przed zagospodarowaniem na dobre w naszym życiu komputerów, Internetu i telefonów komórkowych, młodzież więcej czasu spędzała ze sobą, także w szkole po zajęciach lekcyjnych. Od lat 70. powstawały i rozwijały się różne organizacje i koła zainteresowań. Dzieci i młodzież chętnie przychodzili na zbiórki zuchowe i harcerskie, brali udział w spotkaniach organizacyjnych, przygotowywali się do konkursów, rozwijali swoje zdolności i umiejętności naukowe, pracowali na rzecz szkoły i wsi. Po lekcjach często można było spotkać uczniów ćwiczących na boiskach. Mimo, że szkoła nie posiadała sali gimnastycznej, to jednak uczniowie osiągnęli wysokie wyniki sportowe. Już w latach 70. uczniowie z Jednorózcza zajmowali czołowe miejsca w gminie i rejonie w różnych konkursach, a od roku szk. 1976/77 także na etapie wojewódzkim. W ocenie konkursów za rok szkolny 1987/88 szkoła zajęła czwarte miejsce w województwie. W roku szkolnym 1989/90 12 uczniów było finalistami konkursów przedmiotowych w Ostrołęce. Sukcesy powtarzały się w kolejnych latach.

Organizacje uczniowskie

Rada Samorządu Uczniowskiego pełniła funkcję koordynatora działalności młodzieży. Cała społeczność uczniowska była podzielona na trzy grupy wiekowe: Zacy – uczniowie klas VI-VIII, Sztubacy – klasy IV-V, a Pacholeta – klasy od I do III. Przez pewien czas grupy wiekowe miały fartuszki szkolne w różnych kolorach. W roku szk. 1973/74 oprócz nazwy klasy i poszczególnych jej grup, każdy zespół klasowy miał swoją piosenkę, zawołanie, proporzcyk, emblematy poszczególnych grup oraz elementy stroju wyróżniające klasę np. kokardy, chusty, krajki. W roku 1975 samorząd zorganizował sekcję radiofoniczną. Przez szkolny radiowęzeł podawano ogłoszenia, składano życzenia i nadawano muzykę. W roku szk. 1995/96 sekcja naukowa redagowała i wydawała cieszącą się dużym powodzeniem u uczniów gazetkę „Żak”.

Początki harcerstwa w Jednorózczu datują się od II połowy lat 50-tych - tak relacjonuje uczennica z tamtych lat. Jednak **Związek Harcerstwa Polskiego** w jednoróżeckiej szkole rozwijał się w następnej dekadzie, kiedy to organizowano

już np. biwaki. W roku szk. 1974/75 w szkole działały trzy drużyny harcerskie i trzy drużyny zuchowe liczące 185 uczniów. Zuchy były w 90% umundurowane. W 1974 roku na komendanta Hufca ZHP w Jednorózczu powołano Zygmunta Smolińskiego, a szczerpową została Barbara Karbowska. Każdego roku drużyny realizowały nie tylko własne zadania, ale także Alertu Naczelnika ZHP, brały udział w Turniejach Wiedzy Obywatelskiej. Harcerze i zuchy zdobywali sprawności, organizowali imprezy

Rok 1978, harcerze z Jednorózcza podczas pochodu 1 - Majowego w Przasnyszu.
Fot. Ze zbiorów prywatnych pani Barbary Karbowskiej.

harcerskie (Święto Pieczonego Ziemniaka, topienie Marzanny, Festiwal Piosenki Harcerskiej). W roku szk. 1975/76 ZHP zorganizował Harcerskie Igrzyska Sportowe w Jednorózczu i karnawałowy bal maskowy. W następnym roku szkolnym 4 drużyny harcerskie liczyły 93 harcerzy, a 3 drużyny zuchowe skupiały 72 zuchów. Zbiórki odbywały się w harcówce, gdzie m.in. młodzi składali uroczystą obietnicę zuchową, a harcerze – przyrzeczenie. Na cotygodniowych zbiórkach harcerze przeprowadzali m.in. akcję „Niewidzialna ręka”, pomagając osobom starszym i niedoświadczonym, wykonywali prace na rzecz wsi, ścieżkę zdrowia w lesie, zbierali surowce wtórne. W roku szk. 1977/78 komendantem hufca została Barbara Karbowska, a rok później – Anna Piotrak. Od roku szk. 1980/81, aż do ostatnich lat działalności ZHP szczerpową była Jadwiga Dudzikowska. W latach 80. harcerze byli bardzo aktywni, brali udział w rajdach, biwakach, osiągnęli sukcesy w konkursach, uczestniczyli w 3 – 4 tygodniowych obozach organizowanych przez Komendę Hufca w Przasnyszu np. w Jaworzynie Krynickiej, na Mazurach, a nawet koło Rostoku w Niemczech (w roku 1984). W roku szk. 1986/87 90 uczniów było zuchami, a 109 harcerzami.

W roku 1990 działalność szczerpu ZHP w Jednorózczu została zawieszona, by w roku następnym w ogóle go rozwiązać. Powołano tylko 2 drużyny – jedną zuchową i jedną harcerską, które podlegały bezpośrednio Komendzie Hufca w Przasnyszu. Od tej pory działalność Związku miała charakter okazjonalny, akcyjny i z roku na rok wygasała. W roku szk. 1996/97 ZHP w Jednorózczu przestał istnieć. Przyczyny tego były złożone. ZHP w swoich założeniach był organizacją ideowo- wychowawczą. Treści wycho-

wawcze i formy działania ustalane przez władze naczelne były zgodne z ideałami socjalizmu. Po zmianach ustrojowych w Polsce nastąpił również rozłam w organizacji harcerskiej. W czasie tych przekształceń do szkoły nie docierały programy, czy wskazówki do dalszej pracy. Inną przyczyną był spadek zainteresowania młodzieży zorganizowanymi formami zajęć pozalekcyjnych, brak chętnych do pracy związkowej, która kojarzyła się uczniom z działalnością typowo z poprzedniego systemu.

Szkolne Koło Ligi Ochrony Przyrody powstało w Jednorózczu w roku 1975. Od roku szk. 1976/77 tę organizację prowadziła nauczycielka biologii – Jadwiga Smolińska (aż do roku szkolnego 1994/95). Liga corocznie zrzeszała dużą grupę uczniów, np. w roku szk. 1978/79 – 65 członków, a w roku 1990/91 – 131. Byli to uczniowie z klas od czwartej do ósmej. Pracowali w czterech sekcjach. Sekcja ochrony zwierząt miała za zadanie bezpośrednią pomoc zwierzętom – szczególnie podczas zimy. Noszono do lasu karmę dla zwierząt i ptaków, na polach stawiano budki dla kuropatw. Uczniowie z sekcji ochrony roślin pielęgnowali zieleńce wokół szkoły, uprawiali warzywa na działce szkolnej i hodowali

kwiaty w klasopracowni biologicznej. Sekcja propagandowa redagowała gazetki ściennie propagujące ideę ochrony przyrody i środowiska naturalnego, przygotowywała apele z okazji Międzynarodowego Roku Ochrony Środowiska, Dnia Ziemi i Światowego Dnia Ochrony Środowiska. Sekcja techniczna miała za zadanie wykonanie karmników dla ptaków i budek lęgowych, które następnie wywieszali w parku przyszkolnym i na swoich podwórkach. LOP przeprowadzała konkursy, opracowała mapy stanowisk roślin i zwierząt chronionych w województwie ostrołęckim oraz rezerwatów i pomników przyrody, prowadzili też obserwacje fenologiczne.

Szkolna Kasa Oszczędności działała w szkole już w roku 1964. Jej opiekunką była Krystyna Mamińska, a później Helena Masternak. Jednak dopiero od roku 1971 nastąpił rozwój Kasy pod opieką nauczycielki Zofii Opalach. SKO działała pod patronatem Banku Spółdzielczego w Przasnyszu. W roku szk. 1976/77 w SKO oszczędzało 260 uczniów. Rekordową liczbę członków miało Koło w roku szk. 1987/88, gdy należało do niego 407 uczniów. Książeczki oszczędnościowe miały też samorządy klasowe oraz organizacje działające w szkole. Działalność SKO nie ograniczała się jedynie do przyjmowania wpłat i wypłacania pieniędzy, lecz także prowadzono różne formy propagowania systematycznego oszczędzania, były konkursy na plakat o tematyce oszczędnościowej, skarbonkę, najbardziej systematycznego członka SKO i najlepiej oszczędzający zespół klasowy. Nagrody dla zwycięzców konkursów fundował Bank Spółdzielczy w Przasnyszu. W roku szk. 1985/86 Kasa wzięła udział w Ogólnopolskim Konkursie SKO i zajęła znaczące miejsce w województwie, a w roku 1988 zdobyła I miejsce wśród szkolnych kas działających pod patronatem BS w Przasnyszu. W latach 90-tych działalność tej organizacji polegała na oszczędzaniu przez uczniów pieniędzy, opiekunem SKO była pani Wanda Baranowska.

Opiekunką **Szkolnego Koła Polskiego Czerwonego Krzyża** w roku szk. 1976/77 była nauczycielka Kazimiera Archacka. Po niej tę funkcję objęły wychowawczynie świetlicy: Zofia Bochniak, Maria Makowska, Jolanta Drejka, Krystyna Kozicka. Do ich obowiązków należała opieka nad apteczką szkolną, uzupełnianie lekarstw i środków opatrunkowych oraz udzielanie pierwszej pomocy osobom potrzebującym. Koło prowadziło także działalność informacyjną, propagującą idee Polskiego Czerw-

Rok 1961, harcerze na 3-dniowym biwaku w Brzeskach. Fot. ze zbiorów prywatnych pani Alicji Opalach.

nego Krzyża: przeprowadzono konkursy wiedzy o PCK, pogadanki i referaty. Członkowie Koła zbierali też pieniądze na cele tej organizacji, brali udział w „szkole zdrowia”, a od roku 1991 corocznie brali udział w konkursie „Zdrowy styl życia”. W ramach PCK dla uczniów klas I-III zorganizowano klub „Wiewiórka”. Opiekunki Koła współpracowały z organizacją PCK w Przasnyszu, skąd otrzymywały pomoc fachową, a także broszury i ulotki, które następnie rozprzodaczały na terenie szkoły.

Spółdzielnia Uczniowska. Opiekunkami SU od lat 70. były kolejno nauczycielki: Helena Masternak, Alicja Opalach i Barbara Żurawska. Celem Spółdzielni było prowadzenie sklepiku szkolnego i rozprowadzanie wśród uczniów podręczników. W sklepiku sprzedawano przybory szkolne, artykuły papiernicze, słodczyce. W roku szk. 1988/89 nastąpił szczególnie rozwój Spółdzielni, która liczyła wtedy 211 członków. Przeprowadzono wybory zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz członków sekcji. Spółdzielnia przyjęła nazwę „Grosik”. Prowadzono szczegółową dokumentację i księgi rachunkowe. Praca w Spółdzielni miała nauczyć jej członków gospodarowania pieniędzmi i odpowiedzialności. Od uczniów pracujących w sklepiku wymagano dokładności, skrupulatności i uczciwości. Mimo to, wiosną 1990 roku nastąpiła likwidacja SU. Główną przyczyną było zawieszenie udzielania marży na towary przez sklepy zaopatrujące sklepik, który przestał przynosić jakikolwiek zysk. Nastąpiły też duże trudności zaopatrzeniowe oraz szybki wzrost cen. Budżet Spółdzielni Uczniowskiej tego wszystkiego nie wytrzymał.

Na terenie szkoły od roku 1970 bardzo szeroką działalność prowadziło **Szkolne Koło Towarzystwa Przyjaźni Pol-**

ska-Radzieckiej. Jego opiekunką była nauczycielka języka rosyjskiego Ewa Karwacka (przez krótki czas także Joanna Mordwa i Jadwiga Cichowska). W tym Kole działała corocznie bardzo liczna grupa uczniów z klas od piątej do ósmej: np. w roku szk. 1977/78 – 165, a w roku szk. 1978/79 – 226. W najlepszych latach działalności TPPR przebiegała w ośmiu sekcjach: kultury, recytatorskiej, piosenkarskiej, korespondencyjnej, konkursu języka rosyjskiego, geografii Kraju Rad, młodych kosmonautów i filatelistów. Wszyscy członkowie posiadali legitymacje i znaczki TPPR. Praca koncentrowała się na poznawaniu Związku Radzieckiego, umacnianiu więzów przyjaźni oraz na doskonaleniu posługiwania się językiem rosyjskim. Z okazji kolejnych rocznic wybuchu Rewolucji Październikowej, przygotowywano obchody tego święta. Opiekunka Koła zorganizowała spotkania z przedstawicielami Armii Radzieckiej i ambasady radzieckiej w Polsce oraz z weteranami walk o ZSRR. Członkowie Koła wiele wysiłku wkładali w przygotowanie prac na – organizowane centralnie – różnorodne konkursy np. „Film radziecki zwierciadłem XX wieku”, czy z okazji XII Festiwalu Młodzieży i Studentów w Moskwie. Prace uczniów z Jednorożca były zawsze bardzo wysoko oceniane przez komisje wojewódzkie. Towarzystwo organizowało też konkursy szkolne, uczyli się piosenek radzieckich, czytali prenumerowane czasopisma, prowadzili bardzo szeroką korespondencję (indywidualną i zbiorową) z uczniami ze Związku Radzieckiego. Koło działało do roku 1990.

Szkolne Koło Turystyczno-Krajoznawcze powstało w roku 1984. Corocznie skupiało grupę około dwudziestu uczniów ze starszych klas. Prowadzili je nauczyciele: H. Sawicka, Sławomir Ro-

mański, Barbara Karbowska, Anna Rusinek-Etz. W tych latach praca Koła polegała głównie na organizowaniu wycieczek. Od roku szk. 1988/89 Koło prowadziło bardziej ożywioną działalność pod opieką nauczycielki Anny Piotrak. Organizowano dużo wycieczek jednodniowych, na zajęciach wykonano albumy i plakaty, które wysłano do Filмотeki Rejonowej w Ostrołęce, oglądano filmy tematycznie związane z profilem Koła. W roku 1989 w szkole zorganizowano zlot wojewódzki członków SKTK. Koło działało jeszcze przez dwa lata (do 1991 roku). W ostatnim roku działalności trzech członków Koła wystartowało w Ogólnopolskim Turnieju Turystyczno-Krajoznawczym. Drużyna zajęła I miejsce w etapie wojewódzkim, a indywidualnie jeden uczeń reprezentował województwo w finale ogólnopolskim.

Szkolne Koło Ligi Obrony Kraju działało w szkole po wprowadzeniu do

medale w finałach Wojewódzkiej Olimpiady Młodzieży i Wojewódzkiej Szkolnej Ligi LA, w latach 80. także w zawodach Makroregionu Mazursko-Warszawskiego. Naszych sportowców powoływano do kadry wojewódzkiej. W roku szkolnym 1996/97 szkoła odniosła największy sukces w sporcie, gdyż zdobyła drużynowo I miejsce w województwie w Szkolnej Lidze LA, a z zawodów Makroregionu klubowicze przywieźli osiem medali. Siedmiu uczniów wyjechało w nagrodę na obóz sportowy. W roku 1998 w punktacji łącznej współzawodnictwa sportowego Szkoła Podstawowa w Jednorozcu zajęła III miejsce w województwie. W tym samym roku Zarząd Wojewódzki SZS w Ostrołęce przyznał szkole „Medal za zasługi w rozwoju sportu szkolnego” i „Dyplom uznania za sportowy wkład i współdziałanie w organizacji Wojewódzkich Igrzysk Młodzieży Szkolnej”, została także laureatem wojewódzkiego

po czym tą samą drogą wracali do domu. W 1956 roku, latem, zorganizowano jednodniową wycieczkę do Płocka. Młodzież podróżowała samochodem ciężarowym (przykrytym plandeką), na ławkach sporządzonych z desek. Uczniowie zwiedzali m.in. Katedrę, Stare Miasto i ZOO. Kompletnie zmęczeni wrócili do domu późnym wieczorem. W latach 60. szkoła także organizowała podróże jednodniowe – przeważnie do Warszawy. W roku 1974 wycieczka starszych klas do stolicy trwała cztery dni. W 1977 r. najstarsza młodzież poznawała Bieszczady, w kolejnym – Wielkopolskę. Krajoznawstwo i turystyka szkolna rozwinęła się bardziej w latach 80-tych. Zaczęto organizować wycieczki rowerowe po Kurpiowszczyźnie. W roku szkolnym 1984/85 zorganizowano rajd rowerowy do Myszynca, a podczas wakacji 1986 roku – sześciodniową wędrowkę po Ziemi Kurpiowskiej. Coroczną tradycją stały się wyjazdy do Nowogrodu, Łomży i Ostrołęki – miejsc związanych z patronem szkoły. Od roku 1992 klasy ósme corocznie w maju wyruszały do Częstochowy. Były też i inne formy turystyki szkolnej. Podczas wakacji w 1988 roku uczniowie wzięli udział w 10-dniowym rajdzie pieszym na trasie Ostrołęka – Nowogród pod opieką nauczycielki Joanny Mordwy. Podczas kolejnych wakacji, z inicjatywy nauczyciela Andrzeja Grzyba, grupa uczniów spędziła czas na obozie wędrownym w okolicach Krakowa. Młodzież bardzo chętnie brała też udział w biwakach.

Cała działalność szkoły w zakresie krajoznawstwa i turystyki służyła poznawaniu kraju: jego środowiska przyrodniczego, tradycji, historii i zabytków kultury. Wycieczki poszerzały wiedzę uczniów z różnych dziedzin życia społecznego, kulturalnego i gospodarczego. Rajdy i biwaki jako formy aktywnego wypoczynku podnosiły kondycję i sprawność fizyczną uczestników. W czasie ich trwania uczniowie uczyli się właściwego korzystania z zasobów przyrody i dbania o środowisko naturalne. Były dla młodzieży okazją do bliższego poznania się, zaprzyjaźnienia i życia się klasy.

Opracowałam w oparciu o publikację B. Potyrały: Szkoła podstawowa w Polsce 1944-1984, Warszawa 1987; dokumentację szkolną Szkoły Podstawowej w Jednorozcu, relacje ustne Julianny Deptuły, Zofii Opalach, Jadwigi Dudzikowskiej, Wandy Baranowskiej, Krystyny Kozickiej, Alicji Opalach i Barbary Karbowskiej.

Rok 1969, sadzenie lasu w okolicach Lipy i Obórk. Fot. ze zbiorów prywatnych pani Alicji Opalach.

programu nauczania przedmiotu „przysposobienie obronne”. 10-12 członków Koła (głównie chłopców) spotykało się co dwa tygodnie, aby poszerzać wiedzę na temat obronności kraju, uczyć się musztry wojskowej, zasad bezpieczeństwa na drodze i co najciekawsze – strzelania z karabinka KBKS. Na boisku szkolnym ustawiano tarczę strzelniczą i ćwiczone celność strzałów. Koło prowadziła nauczycielka Barbara Karbowska.

Szkolny Klub Sportowy. Treningi sportowców na zajęciach SKS -u były prowadzone już w latach 70. przez nauczyciela wychowania fizycznego Stanisława Walędziaka i panią Jadwigę Suchowiecką, a później Andrzeja Grzyba. Od II połowy lat 70. uczniowie zdobywali

konkursu „Sport dla każdego”.

Krajoznawstwo i turystyka szkolna. Pierwsze wycieczki organizowano w szkole już w latach 1954-1955. Był to przeważnie jeden wyjazd w roku, w którym brali udział wszyscy chętni uczniowie od klasy IV-tej do VII-mej. Podróż wyglądała zupełnie inaczej niż obecnie. Wycieczka do Warszawy była wielkim przedsięwzięciem. Rodzice wczesnym rankiem odwozili dzieci i opiekunów wozami konnymi na stację kolejową do Parciak. Stamtąd pociągiem jechano do Warszawy, z przesiadką w Tłuszczu. Po przyjeździe dzieci zwiedzały Warszawę, a przed wieczorem oglądały teatrzyk kukielkowy. Nocowały w internacie. Drugiego dnia również zwiedzały stolicę,

1 marca - Święto „wyklętych”

„Żołnierze wyklęci” - tak od lat 90. minionego stulecia nazywa się żołnierzy, którzy nie godzili się na nowy układ polityczny, jaki narzucono Polsce po II wojnie światowej. W różnych formacjach zbrojnych, a także cywilnych, walczyli oni z władzą komunistyczną.

WOJCIECH ŁUKASZEWSKI

Jako pierwszy pojęcia „żołnierze wyklęci” użył Jerzy Ślaski były żołnierz oddziału Armii Krajowej por. Mariana Bernaciaka „Orlika” a także Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”, wydając na początku lat 90. swoją wspomnieniową książkę o takim tytule – „Żołnierze wyklęci”. Wojsko Polskie walczące z komunistycznymi formacjami zbrojnymi było „wyklęte” aż do lat 90. głównie przez swych byłych i współczesnych antagonistów.

Geneza zbrojnego oporu Polaków przeciwko komunistom sięga czasów okupacji niemieckiej i sowieckiej terenów wschodniej Rzeczypospolitej. W tym okresie z okupantami walczyli żołnierze Armii Krajowej oraz Narodowych Sił Zbrojnych. Wraz z zajmowaniem terenów wschodnich Rzeczypospolitej rozpoczęto masową ewakuację zbrojnego podziemia antykomunistycznego na zachód od linii Curzona. Tworzyły się tzw. okręgi eksterytorialne. Pierwszym z nich był wileński okręg eksterytorialny uformowany w lecie 1945 r. na terenie Łodzi. W skład tego okręgu wchodziły 5 i 6 Brygada dowodzona przez mjr Zygmunta Szendzielarza „Łupaszkę”. Po przerzuceniu na tereny polskie jego oddziałów, brygady te zostały sformowane najpierw w Białostockiem, a na wiosnę 1946 r. na Pomorzu. „Łupaszko” walczył również na północnej Lubelszczyźnie, Podlasiu, Warmii i Mazurach oraz Kaszubach.

W konspiracji antykomunistycznej wyróżniane są dwa nurty: wywodzący się z Armii Krajowej oraz Narodowych Sił Zbrojnych.

Na Północnym Mazowszu, w tym powiecie przasnyskim i gminie Jednorzec, aż do sierpnia 1945 r. prężnie funkcjonowały Narodowe Siły Zbrojne. Sztandarową akcją przeprowadzoną przez NSZ było odbicie grupy więźniów z aresztu Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krasnosielcu (głównie żołnierzy AK i NSZ). Na łamach Głosu (Nr 2(6)/2007) publikowaliśmy wywiad z Romanem Niestępskim ps. „Rekin”, który brał bezpośredni udział w akcji. Brali w niej rów-

nież udział eneszetowcy z Lipy, których później komuniści skazali na karę śmierci.

Na terenie gminy Jednorzec zorganizowany został również Ruch Oporu Armii Krajowej, w skład którego wchodził był Akowcy z terenu powiatu przasnyskiego. Żołnierze z patrolu Kazimierza

Artyfikiewicza ps. „Trzynastka” zostali zamordowani przez żołnierzy sowieckich oraz funkcjonariuszy przasnyskiego UB w Lipie 15 lipca 1945 r.

NSZ i ROAK dosyć szybko zostały zdekonspirowane przez bezpiekę.

Byli eneszetowcy wraz z byłymi żołnierzami AK (w tym z grupą przybyłą z Wileńszczyzny) oraz młodymi mieszkańcami Północnego Mazowsza wstępowała do utworzonego Narodowego Zjednoczenia Wojskowego, którego XVI Okręg o kryptonimach „Mazowsze”, „Orzeł”, „Tęcza” obejmował swym zasięgiem powiaty: ostrołęcki, przasnyski, makowski, pułtuski, ciechanowski. Zmieniający się dowódcy Okręgu NZW: kpt. Zbigniew Kulesza ps. „Młot”, por. Józef Kozłowski ps. „Las”, chor. Witold Borucki ps. „Babinicz” byli świadkami coraz większego bestialstwa ze strony komunistów, co powodowało częste zmiany miejsc kwaterunku.

Na terenie powiatu przasnyskiego walczyli jeszcze dzielnie: Edward Dobrzyński ps. „Orzec”, który zginął 2 marca 1949 r. w Gostkowie z rąk żołnierzy Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Stanisław Kakowski ps. „Kazmierczuk”. Na Północnym Mazowszu brawurą walką z komunistami zasłynął Mieczysław Dziemieszkiewicz ps. Rój”, który wodził komunistów za nos, aż do 13

Mieczysław Dziemieszkiewicz ps. „Rój” (pierwszy z lewej)

kwietnia 1951 r. kiedy to padł ofiarą donosu swojej dziewczyny, która poinformowała UB o miejscu jego pobytu.

Ostatnim akcentem walk „żołnierzy wyklętych” na terenie gminy Jednorzec była likwidacja patrolu Eugeniusza Lipińskiego ps. „Mrówka” 15 października 1949 r. w Olszewce (pisaaliśmy o tym w Nr 3/2006 Głosu).

W kraju po II wojnie światowej z komunistami walczyło jeszcze Konspiracyjne Wojsko Polskie, Zrzeszenie „Wolność i Niezawisłość” oraz wiele lokalnych grup o nieustalonej proveniencji.

Zasięg, zakres oraz skalę zjawiska zbrojnego oporu antykomunistycznego po II wojnie światowej bardzo dobrze przedstawia wydany w 2007 r. Atlas Polskiego Podziemia Niepodległościowego 1944-1956, który powinien znaleźć się w bibliotece każdego miłośnika historii najnowszej.

Miejmy nadzieję, że ustanowione przez Sejm, ustawą z dnia 3 lutego 2011 roku Święto „Żołnierzy wyklętych” będzie corocznie obchodzone, aby nie zginęła pamięć o tych, którzy w tragicznych czasach przelewali swoją krew za niepodległość i suwerenność naszej ojczyzny.

Rada Gminy Jednoróżec

Uchwały podjęte na sesjach

w dniu 14 grudnia 2011 r. w sprawie:

- 1) zmian w budżecie Gminy na 2011 rok. W ramach analizy realizacji budżetu w 2011 r. dokonano przesunięć wskutek czego planowane dochody na rok 2011 po zmianach wyniosły 29.614.431,22 zł, a planowane wydatki 29.518.234,22 zł. Na zadaniach inwestycyjnych wprowadzono następujące zmiany finansowe:
 - decyzją Wojewody Mazowieckiego z dnia 24 listopada 2011 roku zmniejszona została dotacja w kwocie 977.648,00 zł na zadanie pn. „Włączenie systemu komunikacyjnego miejscowości Jednoróżec, Stegna, Ulatowo-Pogorzle z wykorzystaniem w ramach ZPORR, RPOWM, PROW dróg powiatowych i gminnych – do regionalnej sieci transportowej” w wyniku czego zmniejszono także plan wydatków na ww. zadaniu. Zmniejszenie dotacji spowodowane jest tym, iż nie można dokonać odbioru ostatecznego robót w terminie określonym w umowie o dofinansowanie inwestycji, z uwagi na występujące wady techniczne (niezgodna z projektem warstwa podbudowy oraz warstwa nawierzchni asfaltowej) – po konsultacji z Urzędem Wojewódzkim w Warszawie podjęto decyzję o rezygnacji z dotacji. Zgodnie z uzgodnieniami, w 2012 roku złożony zostanie wniosek o dofinansowanie zadania dotyczącego dróg powiatowych (ul. Długa i Warszawska), który zostanie rozszerzony o kolejne drogi gminne – ul. Wolności, Zdrojowa, Zielona, Jasna, Leśna, Polna.
 - zmniejszono plan dotacji celowej na zadaniu inwestycyjnym pn. „Zagospodarowanie centrum Ulatowo-Pogorzeli dla rozwoju kultury, sportu i turystyki” w kwocie 94.700,00 zł - w związku z zakończeniem realizacji zadania.
 - w związku z rozliczeniem i zwrotem dotacji przez Województwo Mazowieckie dokonano zmniejszenia planu wydatków na zadania:
 - pn. „Przyspieszenie wzrostu konkurencyjności województwa mazowieckiego, przez budowanie społeczeństwa informacyjnego i gospodarki opartej na wiedzy poprzez stworzenie zintegrowanych baz wiedzy o Mazowszu” w kwocie 13.440,00 zł. W ramach realizacji zadania w roku 2011 Gmina otrzymała 1 serwer, 2 komputery, skaner i osprzęt sieciowy.
 - pn. „Rozwój elektronicznej administracji w samorządach województwa mazowieckiego wspomagającej niwelowanie dwudzielności potencjału województwa” w kwocie 13.643,00 zł. W ramach realizacji zadania w roku 2011 Gmina otrzymała 1 serwer. Zadanie będzie kontynuowane w latach 2012-2013.
- 2) zmiany uchwały w sprawie Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Jednoróżec na lata 2011-2019 – wprowadzono zmiany w celu jej spójności z uchwałą budżetową.
- 3) Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Jednoróżec na lata 2012-2019, w której dochody, wydatki oraz wynik budżetu są spójne z uchwałą budżetową. Gmina Jednoróżec zamierza realizować następujące wieloletnie przedsięwzięcia:
 - a) w ramach wydatków bieżących:
 - „Uczenie się przez całe życie Comenius” – integracja międzynarodowa dzieci i młodzieży szkolnej,
 - „Monitorowanie oczyszczalni ścieków w Jednoróżcu”.
 - b) w ramach wydatków majątkowych:
 - „Poprawa jakości usług komunalnych świadczonych przez Gminę Jednoróżec – budowa kanalizacji sanitarnej w msc. Ulatowo-Pogorzle, rozbudowa sieci wodociągowej w msc. Jednoróżec i Olszewka, zakup zestawu asenizacyjnego”
 - „Rozwój elektronicznej administracji w samorządach województwa mazowieckiego wspomagającej niwelowanie dwudzielności potencjału województwa”,
 - „Budowa zespołu obiektów sportowych w Jednoróżcu”,
 - „Budowa i modernizacja obiektów szkolnych w miejscowości Jednoróżec”,
 - „Zagospodarowanie centrum Lipy dla rozwoju kultury, sportu i turystyki”,
 - „Zagospodarowanie centrum Jednoróżca”,
 - „Zagospodarowanie centrum Jednoróżca – etap II”,
 - „Przebudowa ulic w msc. Jednoróżec i Stegna”,
 - „Budowa Zintegrowanego Systemu Gospodarki Odpadami Komunalnymi dla gmin regionu ciechanowskiego”,
 - „Adaptacja budynków pod potrzeby lokalnych ośrodków kultury”.
- 4) uchwalenia budżetu Gminy Jednoróżec na rok 2012. Dochody budżetu gminy uchwalono w wysokości 27.986.223,60 zł, a wydatki 28.439.453,60 zł, w tym na zadania inwestycyjne przeznaczono kwotę 9.276.442,00zł. W budżecie utworzono także rezerwę celową (zgodnie z ustawą o zarządzaniu kryzysowym) w wysokości 50.000 zł oraz rezerwę ogólną w wysokości 50.000 zł. Planuje się przychody budżetu z tytułu zaciągniętych pożyczek w kwocie 2.066.653 zł. Ustala się rozchody budżetu w kwocie 1.613.423 zł.
- 5) opłat za nieczystości ciekłe wprowadzone do zbiorowych urządzeń kanalizacyjnych. Nowe stawki obowiązują od 1 stycznia 2012 r. (pisaliśmy na ten temat w poprzednim numerze Głosu). Rada Gminy zatwierdziła n.w. opłaty za usuwanie i oczyszczanie nieczystości ciekłych:
 - 1,24zł +VAT za 1 m3 nieczystości ciekłych wprowadzanych do kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej. Od 2009 r. stawka ta nie była podwyższana i wynosiła 1,12zł +VAT. Jest to najniższa stawka w porównaniu ze stawkami obowiązującymi w sąsiednich gminach (np. Baranowo i Chorzele 1,90zł + VAT, Przasnysz 3,21zł + VAT).
 - 1,10zł +VAT za 1 m3 nieczystości ciekłych wprowadzanych do kanalizacji ciśnieniowej. Jest to nowa stawka ustalona dla kanalizacji ciśnieniowej wybudowanej na terenie części miejscowości Ulatowo-Pogorzle. Stawka ta jest niższa w porównaniu ze stawką dla nieczystości ciekłych wprowadzanych do kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej, gdyż dodatkowo mieszkańcy Ulatowa-Pogorzeli będą ponosili koszty energii związane z przydomowymi przepompowniami ścieków.
 - 1,61zł +VAT za 1 m3 nieczystości ciekłych dowożonych do punktu zlewczego oczyszczalni ścieków po uprzednim, uzyskaniu zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych z terenu Gminy Jednoróżec. Rada Gminy mając na uwadze

mieszkańców, którzy nie mają możliwości podłączenia się do kanalizacji i korzystają z usług prywatnych przedsiębiorców w celu opróżniania zbiorników bezodpływowych, a co za tym idzie ponoszą wyższe koszty, postanowiła obniżyć ww. stawkę za 1 m³ z poziomu 2,24zł + VAT do 1,61zł + VAT. Obecnie obowiązująca stawka VAT wynosi 8%.

- 6) ustalenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie zbierania i unieszkodliwiania odpadów komunalnych z terenu Gminy Jednorzec. Uchwała straciła moc w związku z podjęciem w miesiącu styczniu 2012 r. przez Radę Gminy nowej uchwały w sprawie górnych stawek. W wyniku tego wyższe stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie zbierania i unieszkodliwiania odpadów komunalnych obowiązują od 1 kwietnia 2012 r., nie zaś od 1 stycznia 2012 r. (więcej na ten temat w pkt 3 dotyczącym sesji z dnia 26 stycznia br.).
- 7) opłat za wodę pobieraną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia wsi w wodę stanowiących własność Gminy Jednorzec. Nowe stawki obowiązują od 1 stycznia 2012 r. (pisaliśmy na ten temat w poprzednim numerze Głosu). Rada Gminy zatwierdziła cenę za 1 m³ wody pobranej z urządzeń zbiorowego zaopatrywania wsi w wodę stanowiących własność gminy w następujących wysokościach: dla gospodarstw domowych 1,52zł +VAT i dla celów przemysłowych 2,26zł +VAT. Od 2009 r. stawki te nie były podwyższane i wynosiły odpowiednio 1,38zł + VAT i 2,05zł + VAT. Jest to jedna z niższych stawek dla gospodarstw domowych w porównaniu ze stawkami obowiązującymi w sąsiednich gminach (np. Baranowo 1,50zł +VAT, Chorzele 1,60zł + VAT, Krzynowłoga Mała 1,80zł + VAT, Krasnosielec 2,04 zł +VAT, Przasnysz 2,13 zł + VAT). Obowiązująca stawka VAT – 8%.
- 8) regulaminu utrzymania czystości na terenie Gminy Jednorzec. Rada Gminy podjęła uchwałę w ww. sprawie w związku z potrzebą dokonania zmian w obowiązującym regulaminie w zakresie rodzaju pojemników na niesegregowane odpady komunalne, usunięto miejsce składowania odpadów (składowisko w msc. Jednorzec) oraz zmieniono zapis dotyczący obowiązków oczyszczanie przystanków komunikacji publicznej ze śniegu, lodu, błota i innych zanieczyszczeń, które obecnie należą do Gminy Jednorzec. Pozostałe ustalenia regulaminu pozostały bez zmian.
- 9) rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Jednorzec. Rada Gminy po rozpatrzeniu skargi na działalność Wójta w przedmiocie m.in. wytyczenia granic nieruchomości sprzedanych przez Gminę Jednorzec wraz z częściami wspólnymi budynku znajdującego się we wsi Parciaki-Stacja i zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Stałych Rady Gminy Jednorzec w sprawie zarzutów postawionych w skardze, uznała skargę za bezzasadną.
- 10) określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych (o nowych wzorach formularzy pisaliśmy w poprzednim numerze Głosu). Rada Gminy podjęła nową uchwałę ww. sprawie, gdyż w Gminie Jednorzec funkcjonują trzy stawki od pozostałych objętych opodatkowaniem budynków lub ich części:
 - od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego,
 - budynków gospodarczych porolniczych (stodół, obór, stajni, chlewni, owczarni, spichrzy, kurników, garaży dla sprzętu rolniczego) niewykorzystywanych rolniczo,

- innych niż wyżej wymienione.

W związku z zastosowaniem preferencyjnych stawek od w/w budynków uchylono uchwałę Nr XV/83/2011 z dnia 25 listopada 2011 roku w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych oraz podjęto nową uchwałę w przedmiotowej sprawie ze zmienionym załącznikiem Nr 1 - wzorem informacji w sprawie podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego - INRL-1. W podjętej uchwale w dniu 25 listopada 2011 r. występowała jedna rubryka dla trzech różnych stawek od budynków pozostałych, natomiast w nowym wzorze informacji są trzy rubryki dla trzech różnych stawek.

w dniu 28 grudnia 2011 r. w sprawie:

- 1) zmian w budżecie Gminy na 2011 rok. Na zadaniu inwestycyjnym pn. „Poprawa jakości usług komunalnych świadczonych przez Gminę Jednorzec” dokonano zmniejszenia planu wydatków w kwocie 70.500,00 zł. Zwiększono plan dotacji celowych przeznaczonych na wypłaty świadczeń rodzinnych i świadczeń z funduszu alimentacyjnego w kwocie 136.000,00 zł oraz na dofinansowanie bieżącej działalności Ośrodka Pomocy Społecznej w kwocie 1.943,00 zł. W ramach analizy realizacji budżetu w 2011 r. dokonano kilku innych przesunięć (w zakresie gospodarki gruntami i nieruchomościami, opracowań geodezyjnych, Ochotniczych Straży Pożarnych, w Szkole Podstawowej w Jednorzecz, w ramach świetlic szkolnych) w skutek czego planowane dochody na rok 2011 po zmianach wyniosły 29.848.927,22 zł, a planowane wydatki 29.752.730,22 zł.

- 2) zmiany uchwały w sprawie Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Jednorzec na lata 2011-2019 – wprowadzono zmiany w celu jej spójności z uchwałą budżetową.

Na sesji Wójt Gminy złożył informację roczną z realizacji zadań w 2011 r. (treść informacji w formie pokazu dostępna jest w Urzędzie Gminy (piętro, pokój nr 5) oraz na stronie internetowej www.bip.jednorzec.pl w katalogu: „Rada Gminy”, podkatalogu „Sesje Rady Gminy 2010-2014” – zakładka: XVII zwyczajna sesja Rady Gminy.

w dniu 26 stycznia 2012 r. w sprawie:

- 1) zmian w budżecie Gminy na 2012 rok. W ramach analizy realizacji budżetu w 2012 r. dokonano przesunięć wskutek czego planowane dochody na rok 2012 po zmianach wynoszą 29.057.446,82 zł, a planowane wydatki 29.510.676,82 zł.

Na zadaniach inwestycyjnych wprowadzono następujące zmiany finansowe:

- w ramach ochrony powietrza atmosferycznego i klimatu wprowadzono nowe zadanie inwestycyjne pn. „Ekologiczne partnerstwo – kompleksowe wykorzystanie odnawialnych źródeł energii na rzecz poprawy powietrza atmosferycznego w Gminach Jednorzec i Czernice Borowe” realizowanego wspólnie z Gminą Czernice Borowe, ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007-2013 w łącznej kwocie 8.431.196,97 zł. W związku z powyższym wprowadzono plan wydatków na 2012 w łącznej kwocie 1.314.316,02 zł. W ramach zadania wykonane zostaną: instalacje zestawów solarnych, instalacja gruntowych pomp ciepła.
- w związku z zawarciem umowy partnerskiej z Gminą Czernice Borowe na realizację zadania pn. „Ekologiczne partnerstwo – kompleksowe wykorzystanie odnawialnych źródeł energii na rzecz poprawy powietrza atmosferycznego w Gminach Jednorzec i Czernice Borowe”

wprowadza się plan dotacji, którą przekazuje Gmina Czer-
nice Borowe w celu zabezpieczenia wkładu własnego
w kwocie 151.202,01 zł.

- zmniejszono plan wydatków w kwocie 243.092,80 zł na
zadaniu pn. „Przebudowa ulic w msc. Jednorózek i Ste-
gna”,
 - wprowadzono nowe zadanie inwestycyjne pn. „Moderni-
zacja drogi gminnej w msc. Parciaki” w kwocie 70.500,00
zł.
- 2) zmiany uchwały w sprawie Wieloletniej Prognozy Finanso-
wej Gminy Jednorózek na lata 2012-2019 – wprowadzono
zmiany w celu jej spójności z uchwałą budżetową.
- 3) ustalenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli
nieruchomości za usługi w zakresie zbierania i unieszkodliwiania
odpadów komunalnych z terenu Gminy Jednorózek. Rada Gminy
ustaliła górną miesięczną stawkę opłaty ponoszonej za jednorazowy
odbiór odpadów komunalnych z jednego pojemnika MGBB-120 o
pojemności 120 litrów na poziomie 12,96 zł z VAT (od 2008 r. stawka
ta nie była zmieniana i wynosiła 8 zł z VAT). Dodatkowo Rada
Gminy wprowadziła dwie nowe górne miesięczne stawki za
jednorazowy odbiór odpadów komunalnych:
- z jednego pojemnika MGB-11 o pojemności 1100 litrów –
118,80 zł z VAT
 - z jednego worka – 4,32 zł z VAT.

Ww. stawki dotyczą odpadów niesegregowanych i są stawkami

górnymi, których Wójt Gminy nie może przekroczyć ustala-
jąc stawki opłat jakie właściciele nieruchomości (dzierżawcy,
użytkownicy itp.) położonych na terenie Gminy Jednorózek
ponoszą za usługi w zakresie zbierania i unieszkodliwiania
odpadów komunalnych. Przedmiotowa uchwała uchyliła
uchwałę z dnia 14 grudnia 2011 r. w związku z tym nowe
stawki obowiązywały będą od 1 kwietnia 2012 r., nie zaś od 1
stycznia 2012 r., jak pisaliśmy w ostatnim numerze Głosu na
str. 13. Przyjęte zarządzeniem Wójta Gminy stawki za odbiór
niesegregowanych odpadów komunalnych obowiązujące od 1
kwietnia br. (z VAT): pojemnik 120 l – 9 zł, pojemnik 1100 l –
83 zł, dodatkowy worek wystawiony obok kosza – 2 zł.

Treść uchwał dostępna jest w Urzędzie Gminy na stanowisku
ds. Kontroli i Obsługi Rady Gminy (piętro, pok. nr 5.)

Uchwały w sprawach Wieloletniej Prognozy Finansowej
Gminy Jednorózek na lata 2012-2019 i budżetu Gminy na 2012
rok oraz ich zmian dostępne są także u Skarbnika Gminy.

Wszystkie uchwały dostępne są również na stronie internet-
owej www.bip.jednorozec.pl w katalogu: „Rada Gminy”, podka-
talogu: „Uchwały Rady Gminy” i „Sesje Rady Gminy 2010-2014”,
a Wieloletnia Prognoza Finansowa Gminy Jednorózek na lata
2012-2019 oraz budżetu Gminy na 2012 rok dodatkowo w kato-
logu „Finanse i mienie”, podkatalogu „Budżet 2012”.

| NOWOŚCI WYDAWNICZE

Zapiski Ziemi Jednoróżeckiej

Niedawno ukazały się *Zapiski Ziemi Jednoróżeckiej*, więc kilka słów refleksji... Na pierwszy rzut oka: ciekawa szata graficzna, na okładce wyraźnie zarysowane kontury oraz umieszczone zdjęcia architektury i krajobrazu naszej ziemi, to wszystko zachęca czytelnika do zagłębienia się w obraz teraźniejszości, a szczególnie przeszłości gminy. Kartki książki, jak w „Słowniku (...)” W. Doroszewskiego, świetny pomysł, więc gratuluję Wydawcy.

Na całość publikacji składają się cztery rozdziały. Po ciekawie przedstawionej charakterystyce gminy, wzbogaconej zdjęciami, czytelnik dociera do historycznego rysu miejscowości. Wspaniałe ujęcie retrospektywne zatrzymuje czas czytelnika i przenosi go do przodków, zapoznając, a niektórym przypominając, jak się kiedyś żyło, czym zajmowali się Kurpie i jaka była ich mentalność. Po przeczytaniu, cisną się pytania i refleksje, co wiemy o tych, którzy odeszli, jedni w chwale, a inni w zapomnieniu... Dlatego uważam, że „Rys historyczny” przyczyni się do pogłębienia wiedzy o kulturze materialnej i duchowej Kurpiów.

W kolejnym, rozdziale II, poznajemy „Portrety wsi”, to prawdziwe bogactwo o mieszkańcach tzw. „małej ojczyzny”, którzy uczciwie pracowali, udzielali się społecznie oraz wykazali heroizmem, gdy

trzeba było bronić rodzinnej ziemi. Myślę, że każdy chętnie przeczyta o swojej miejscowości. A może analizowana publikacja, zachęci mieszkańców do podzielenia się rodzinnymi, często zakurzonymi pamiątkami? Oby tak się stało, ponieważ ludzie przemijają, a pamięć pozostaje i należy ją przechowywać. Liczę, że „Zapiski (...)” staną się dla innych inspiracją do tworzenia.

Rozdział III poświęcony jest historii, bo jak wiadomo, pamięć ludzka jest krucha i należy rejestrować fakty, Autorzy kolejnych artykułów ciekawie przedstawiają tradycje niepodległościowe w gminie, sięgają do powstania styczniowego, tym samym przybliżają bohaterstwo ludności północnego Mazowsza, obnażają prawdę o człowieku, w ważnych chwilach dziejowych. Zdjęcia oraz mapki wzbogacają artykuły. Należy podkreślić, że autorzy dotarli do faktów, które dla większości mieszkańców były nieznane, tym bardziej należy zapoznać się z nimi.

Rozdział IV „Wspomnienia, pamiętniki i relacje” czyta się jednym tchem. Nie podejmuję się oceny, bo to zbyt trudne, natomiast radzę innym przeczytać i także pochylić czoło nad tymi, którym przyszło żyć w czasach okupacji. Wojna zabrała im dzieciństwo, młodość, najbliższych i... często życie. Wraz z zakończeniem wojny, w tych, którzy to przeżyli,

nie nastąpił spokój i nie wyschły łzy. Bolesne przeżycia mieszkańców, niech nam uświadomią, że żyjemy

w wolnym kraju, powinniśmy mieć w sobie więcej optymizmu, szacunku dla starszych, dbać o kulturę i poszanowanie języka ojczystego. *Zapiski Ziemi Jednoróżeckiej* to trud wielu osób, dlatego liczę, że inni także sięgną po interesującą książkę, odnajdą wspomnienia o bliskich lub miejscach, w których żyją. Chętnie przeczytałabym zapiski innych osób, które mieszkają lub kiedyś mieszkwały w gminie, a teraz żyją z dala, gdzieś w Polsce, a może wiatr historii rozrucił ich po świecie? Gdy wezmą do ręki książkę, to z pewnością przypomni ona „smak rodzinnej miejscowości”. Ożywienie myśli o Gminie Jednorózek, w publikacji, jest z pewnością ważnym wydarzeniem dla wszystkich mieszkańców. Polecam tę książkę.

Bożena Szulc

Zmiany w szkołach średnich!

Minister Edukacji Narodowej Krystyna Szumilas podpisała 20 stycznia rozporządzenie w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych. Rozporządzenie wejdzie w życie 1 września 2012 r.

Jakie zmiany czekają uczniów?

Zgodnie z nową podstawą programową w liceum czy technikum przedmioty obowiązkowe mogą być nauczane w zakresie podstawowym lub w zakresie rozszerzonym:

1. Tylko w zakresie podstawowym – przedmioty: wiedza o kulturze, podstawy przedsiębiorczości, wychowanie fizyczne i edukacja dla bezpieczeństwa (dotychczasowe przysposobienie obronne).

2. W zakresie podstawowym i w zakresie rozszerzonym:

a, język polski, język obcy nowożytny, matematyka. Uczeń realizuje zakres podstawowy albo zakres rozszerzony;

b, historia, wiedza o społeczeństwie, geografia, biologia, chemia, fizyka, informatyka. Uczeń obowiązkowo realizuje najpierw zakres podstawowy, a zakres rozszerzony stanowi kontynuację nauczania danego przedmiotu.

3. Tylko w zakresie rozszerzonym: historia muzyki, historia sztuki, język łaciński i kultura antyczna, filozofia.

Dla uczniów, którzy wybiorą kształcenie w zakresie rozszerzonym z przedmiotów matematyczno – przyrodniczych, został przewidziany dodatkowy przedmiot uzupełniający **historia i społeczeństwo**. Natomiast ci którzy wybiorą kształcenie w zakresie rozszerzonym z przedmiotów humanistycznych będą mieli dodatkowy przedmiot uzupełniający **przyroda**.

W 3-letnim

liceum ogólnokształcącym:

* Uczeń będzie miał obowiązek wyboru od 2 do 4 przedmiotów spośród proponowanych przez szkołę w zakresie rozszerzonym, przy czym co najmniej jednym z nich musi być: historia, biologia, geografia, fizyka, chemia.

* Przedmioty w zakresie podstawowym z wyjątkiem języka polskiego, języka obcego, matematyki i wychowania fizycznego realizowane są w klasie I.

* Przedmioty w zakresie rozszerzonym: język polski, język obcy i matematyka są realizowane w klasach I – III, równolegle z tymi przedmiotami w zakresie podstawowym.

* Przedmioty w zakresie rozszerzo-

nym: historia, wiedza o społeczeństwie, geografia, biologia, chemia, fizyka, informatyka są realizowane po uprzednim zrealizowaniu ich w zakresie podstawowym.

* Uczeń, który nie będzie realizował w zakresie rozszerzonym historii, będzie obowiązany realizować przedmiot uzupełniający historia i społeczeństwo, a uczeń nie realizujący w tym zakresie jednego z następujących przedmiotów: biologia, fizyka, chemia, geografia, będzie realizował przedmiot uzupełniający przyroda.

W 4 – letnich technikach rozkład przedmiotów będzie jeszcze inny.

Ważne!

- To każda szkoła będzie przygotowywać ofertę przedmiotów nauczanych w zakresie rozszerzonym. Nie będzie pełnej dowolności. Każdy będzie mógł wybierać, ale z oferty przedstawionej przez szkołę, zgodnie z jej możliwościami. Dlatego należy dokładnie przejrzeć ofertę szkoły, do której uczeń chce się dostać. Należy sprawdzić, co „kryje się” pod nazwą danej klasy czy profilu.

- O tym kiedy trzeba będzie wybierać przedmioty na poziomie rozszerzonym będzie decydować szkoła, ale generalnie są dwie możliwości. Albo już na etapie rekrutacji uczeń zadeklaruje, jakich przedmiotów będzie chciał się uczyć w zakresie rozszerzonym, albo będzie dokonywał wyboru już po rozpoczęciu roku szkolnego, ale przed rozpoczęciem realizacji nauczania przedmiotów w zakresie rozszerzonym.

- Przedmioty rozszerzone będzie można zmienić w wyjątkowych sytuacjach na dotychczasowych zasadach obowiązujących w danej szkole – przede wszystkim uczeń będzie musiał uzupełnić różnice programowe.

Trzecioklasiści w gimnazjum!

Już wy musicie podejmować bardziej świadome decyzje, ponieważ języka polskiego, języków obcych czy matematyki można uczyć się na poziomie rozszerzonym już od klasy I liceum. Już w klasie pierwszej będziecie pośrednio decydować, co będziecie zdawać na maturze i na jakie studia będziecie startować. Trzeba się będzie ukierunkować, postawić na jakieś przedmioty bardziej. Musicie już tak na-

prawdę teraz zastanowić się, czy chcecie zostać humanistami, czy inżynierami, a może ekonomistami ... Nowa reforma stawia na specjalizację, na pogłębianie wiedzy w wąskich obszarach, a ograniczy ogólną wiedzę uczniów. Łatwiej będzie tym, którzy mają określone zainteresowania. Trudniej tym, którzy zupełnie nie wiedzą, co ich interesuje, co chcieliby robić po szkole. Ci drudzy muszą już teraz zacząć myśleć o przyszłości i szukać swojej „ścieżki”, żeby nie podejmować pochopnie i w ostatniej chwili tak ważnych decyzji.

Zaczerpnięto z artykułu: „Uwaga, zmiany w szkołach średnich!”, „Victor Gimnazjalista”, nr 6(308)/2012, str. 4-6.

Co oferuje uczniom od 1 września 2012 roku Liceum Ogólnokształcące w Jednorozcu?

W Liceum Ogólnokształcącym w Jednorozcu planowane jest utworzenie w roku szkolnym 2012/2013 jednej klasy pierwszej o profilu ogólnym. Na poziomie rozszerzonym będą realizowane 2 przedmioty obowiązkowe dla wszystkich uczniów: historia oraz geografia lub biologia. Pozostałe dwa przedmioty nauczane w rozszerzeniu to język angielski albo język rosyjski oraz matematyka albo wiedza o społeczeństwie. Czyli wszyscy uczniowie będą uczyli się na poziomie rozszerzonym historii oraz 3 innych przedmiotów z 6 zaproponowanych do wyboru. Nie będzie zatem potrzeby realizowania przedmiotu uzupełniającego historia i społeczeństwo (przez wszystkich uczniów). Ten kto wybierze geografię lub biologię będzie zwolniony z realizacji przedmiotu uzupełniającego przyroda (także wszyscy uczniowie).

Podsumowując – w naszym liceum uczniowie będą uczyli się 4 przedmiotów na poziomie rozszerzonym oraz wszystkich 18 pozostałych zgodnie z ramowym planem nauczania w liceach.

Zachęcamy absolwentów gimnazjum do pozostania w murach naszej szkoły, choć już na wyższym etapie kształcenia!

Teresa Wojciechowska

Na podstawie informacji udzielonych przez dyrektora Liceum Ogólnokształcącego w Jednorozcu panią Jolantę Bączek.

Móžëm po kurpšosku

cz. II

„ŁA NÉCH TO NARODOŽE WZDY POSTRÓNNE ZNAJÓ JĲZ
KURPŠE NÉ GĚŠĲ JĲZ SWÓJ JĚZYK MAJÓ”

WOJCIECH ŁUKASZEWSKI

Žítóm sérdecně naséch stałéch
Cytelníkův. Móm nadžejě, ze pšersa
čěšť rubryky „Móžëm po kurpšosku”
začékažila želu z Wás. W těm numerze

nasěj gazěty poznómy nastěpne zasady, chtóme zapšísál profesor Jerzy
Rubach w swojej kšásce.

Lytera „y”

Těj lytery łuzywómy zańast łogólnopolskěj „i”. Pšísěm jó po lyterach „ch”,
„g”, „h”, „k”, „l”. Wymážómy jó jeko gloskě pośredńó pońědzy polskěńi
„y” ła „i”.

Chyny só żelkěm krajěm. (Chiny są wielkim krajem.)

Kele kaćuby stojí łypa. (Obok gospody rośnie lipa.)

Boły mě rěka. (Boli mnie ręka.)

Nastěpnó łomažanó lyteró bědže **samogłoska** „ę”. Samogłoskě tó
nazywómy swó nosowó (szwá nosowá). Wystěpuje łóna tam, gđze
łogólnopolske „ę” w wyrazach. Na końcu káždégó wyrazu tam, gđze

wystěpuje polske „ę” stažómy śwě (szwě
– czyli „ę”).

*Bžála gěš łaží po chójńaku. (Biała gęś
chodzi po młodym lesie sosnowym).*

Pudě tam, gđze stojó dwa stare děby.

(Pójdę tam, gdzie rosną dwa stare dęby.)

Łostatńó łomažanó **samogłoskó bědže „é”** – (e kreskowane). Jek podaje
prof. J. Rubach jescé w XVIII žeku jězyk polsky rozróżńál samogłosky
„e” jł „é”. Jednak w XIX žeku łobydže samogłosky zuńišikowały sě
tworząc „e”. Jednak w kurpšoskěm „é” pozostało do dżiš. Lyterě tó
wymážómy jeko gloskě pośredńó pońědzy polskěm „e” jł „i”.

Bábka Ceśa pšece chłéb. (Babcia Czesia piecze chleb.)

Mój tata huśwérnql. (Mój tata zmarł.)

*Ćotka Kaža chce rajéc swójó wnuckě. (Ciocia Kazia chce swatać swoją
wnuczkę.)*

Opracowano na podstawie: Jerzy Rubach, Zasady pisowni kurpiowskiego
dialektu literackiego, Ostrołęka 2009.

Nowa świetlica w Drażdżewie Nowym

WOJCIECH ŁUKASZEWSKI

W krajobrazie kulturalnym gminy
Jednorzec od 1 lutego tego roku nastą-
piła zmiana. W wyniku oddolnej inicjaty-
wy mieszkańców, w tym głównie radnego
Mariusza Kaczyńskiego, w budynku Fi-
lialnej Szkoły Podstawowej w Drażdże-
wie Nowym utworzona została Świetlica

Wiejska. Zajęcia świetlicowe prowadzone
są w godzinach popołudniowych, a nad
rozwojem i funkcjonowaniem świetlicy
czuwa emerytowana nauczycielka Mał-
gorzata Mizerek.

Po zajęciach lekcyjnych w szkołach,
miejscowe dzieci i młodzież mogą przyjść
do świetlicy aby skorzystać z komputera,

pograć w tenisa stołowego, wziąć udział
w lekcjach nauki gry na instrumentach
muzycznych.

Wraz z wiosną na pewno pojawiają się
nowe pomysły, dzięki którym młodzież
będzie miała możliwość alternatywnego
spędzania wolnego czasu.

Biblioteka po liftingu

DOROTA FĄK

Gminna Biblioteka Publiczna w Jed-
norzcu - Filia w Parciakach została
przeniesiona do budynku szkoły podsta-
wowej 17 października 2011r.

Przez wiele lat biblioteka
w Parciakach mieściła się w starym
budynku poczty, w którym panowały
iście spartańskie warunki - ogrzewanie
starym piecem, wilgoć oraz ogólny,
agonalny stan techniczny budynku.
Szereg opisywanych niedogodności
wymusił konieczność przeniesienia

biblioteki do budynku
szkolnego.

Księgozbiór liczy około
8 tys. woluminów. W ostat-
nim czasie Biblioteka Na-
rodowa sfinansowała zakup
54 nowych woluminów, a 15
zakupiono ze środków wła-
snych biblioteki.

Nad miłą atmosferą, ja-
ka panuje na terenie nowej
biblioteki czuwa Sylwia
Sendrowska.

Sylwia Sendrowska - pracownik biblioteki

Wiosenna poezja

Przedstawiamy wiersze dzieci i młodzieży z naszych szkół związane tematycznie z wiosną i świętami wielkanocnymi. Gratulujemy młodym poetom pomysłów i pięknych utworów. Wszyscy wymienieni poniżej autorzy zostaną nagrodzeni. Zapraszamy do dalszej twórczości.

Redakcja

Czekamy

Przybywaj wiosno,
jasna i radosna!
Już powróciły ptaki
i gałązki wierzby zielone.

To niedziela palmowa -
- już blisko jest do wiosny,
wierzby gałązki plecione
dają nastrój radosny.

Cała masa palm
pięknie przystrojonych
gałązkami bazi
cudnie ukwieconych.

Wielkanoc już blisko
umajona kolorowo,
piękny obrus na stole
przybrany na nowo.

Owsa wstążeczki zielone,
bazie srebrne jak deszczużyk,
złoty dzwonek baranka
i kolorowa pisanka.

Tak czekamy na ten dzień
czekamy niecierpliwie
czas niech płynie szybciej
smutki niech idą w cień.

Kasia Antosiak, kl. Va
PSP im. A. Chętnika w Jednorożcu

WIOSENNA ŻABKA

Już od marca żabka Kuka
Na swej łące wiosny szuka
Skacze, biega, czasem chodzi
W zimnej wodzie sobie brodzi,
Cierpliwie wiosny wypatruje
Ale mamy swej się pilnuje.
By któregoś rana
nie paść łupem bociana

A bocianek symbol wiosny
Elegancki i radosny
Stroszy piórka, myje łapki
I apetyt ma na żabki

Wiosna przyszła-żabka przysła
Dała nura- myk do wody
aby bronić swej urody,
woli szkolić się w pływaniu

niż u boćka być w śniadaniu.

Weronika Goliaszewska kl IV SP Lipa

Wiosna Wiosna

Wszędzie świeżość jest wiosenna
Choć przyroda jeszcze senna,
Nieśmiała i cicha jeszcze wiosna
Pierwszym krokusem wyrosła

Każdy krzew , każda roślina
Pnie się do góry, do słonka wygina,

Stąpa po ogrodach, polach, lesie,
Zapach, ciepło, świeżość niesie,
Z zimowego snu budzą się zwierzaki,
Do gniazd wracają z podróży ptaki,

Wszystko ożywa, wszystko się śmieje
Wiosenne budzą się w nas nadzieje...

Gabriela Rejnat kl IV SP Lipa

Wiosenne Świeta

Idzie wiosna, idą Świeta
każda buzia uśmiechnięta.

Już pisanki poświęcone
wszystkie dzieci wystrojone.

Już strażacy jadą drogą
i po płotach leją wodę.

Śmigus – dyngus całą parą
lepiej wychodzi z parasolem!

Dzwony biją, gra orkiestra
szósta rano Rezurekcja.

Jest procesja, stał się cud
Jezus Chrystus zbawił lud!

Paulina Piotrak, kl. I A gimnazjum
(z Jednorożca)

„Wiosna”

Kiedy wiosna w okna puka
Bocian w stawie żaby szuka
Wszystkie dzieci się zbiegają
Razem z wiosną w berka grają
Narcyz się przegląda w wodzie

Bydło się na łące bodzie
Kiedy wiosną się cieszymy
Nawet nie zauważymy
Że Wielkanoc przyszła już
Więc pisanki róbmy, coś
Lecz gdy czerwiec kończy się
Wiosna z latem zmienia się.
I dzieciaki smutne są
Bo się z wiosną żegnają

Natalia Grabowska kl. VI Szkoła
Podstawowa w Olszewce

„Wiosna”

Wiosna daje się we znaki,
Słychać śpiewające ptaki
Na polance kwiatki rosną
Wszystko zaczyna się wiosną.

Gorętsze są promyki słońca
I do jesieni tak bez końca.
Zapachy po ziemi się niosą
Przebiśniegów, krokusów oblanych zimną
rosą.

Wielkanocą nas przywitała,
Śmigusem- dyngusem połała.
Śpiewem ptaków pocieszyła
I z motylkiem zatańczyła.

Natalia Bączek kl. VI Szkoła Podstawowa
w Żelaznej Rządowej

„WIELKANOC”

Zanim się rozwinie
na brzezinie listek
już na łące kwitną
kaczeńce złociste.

Już ze święconkiem
ludzie idą do kościoła
ozdobionym
ładnie dookoła.

Już kwitną bazie
i stoi baranek
już nastał dawno
oczekiwany poranek.

Już modlitwa
została odmówiona
a zawartość koszyczka
opróżniona.

Julia Sęder klasa VI - Publiczna Szkoła
Podstawowa w Parciakach

Co nowego w drużynie *Mazowsze Jednorożec*?

ARTUR PIOTRAK

Drużyna piłkarska *Mazowsze Jednorożec* wznowiła treningi 1 lutego 2012 roku. Zajęcia odbywają się na sali gimnastycznej oraz boisku Orlik. Nasza ekipa rozegrała 5 meczów sparingowych z czego 4 wygrane, 1 remis i 1 porażka. Wyniki meczów kontrolnych przedstawia się następująco:

Mazowsze Jednorożec - Orzeł Sypniewo 6-3 (bramki: Adam Grabowski - 5, Bartek Maćkowski)

Mazowsze Jednorożec - Świt Baranowo 10-1 (bramki: Adam Grabowski - 4, Jacek Kobylński - 2, Bartek Maćkowski, Gabrys Żabiński, Piotr Stępkowski, samobójcza)

Mazowsze Jednorożec - Iskra Krasne 4-4 (bramki: Adam Grabowski - 3, Krzysztof Tworowski)

Mazowsze Jednorożec - Tęcza Łyse 3-5 (bramki: Grabowski - 2, Piotrak)

Mazowsze Jednorożec - Krzysiak Krzynowłoga 5-0 (bramki: Grabowski, P.Ciuba, R.Ciuba, Krawczyk, Kobylński)

Mazowsze Jednorożec - MKS Przasnysz (juniorzy) 4-2 (bramki: Grabowski - 2, R.Ciuba, P.Ciuba)

Więcej o drużynie dowiecie się Państwo czytając stronę internetową www.mazowszejednorozec.pl

Drużyna *Mazowsze Jednorożec* w strojach zakupionych przez sponsora - Zdzisława Gosia - właściciela sklepu z Jednorożca

Adam Grabowski - najskuteczniejszy zawodnik *Mazowsze Jednorożec*

W przerwie zimowej zostały zamówione szaliki klubu *Mazowsze Jednorożec* (80 sztuk).

Nasze sportowe sukcesy

MAREK ZBRZESKI, KRYSZYNA GRZYB

- W ferie zimowe, 24 stycznia zorganizowany został w szkole podstawowej w Jednorożcu VIII Turniej o Puchar Księdza Proboszcza w halową piłkę nożną. Zgłosiły się po 3 zespoły chłopców i dziewcząt z klas V-tych i VI-tych.

Zwycięskie drużyny to: dziewczęta - „Czarne Lwice”; chłopcy - „Teletubisie”. Zwycięzcy otrzymali okazałe puchary, a wszyscy uczestnicy pamiątkowe medale i słodkie upominki.

- 9 lutego w sali sportowej w Jednorożcu odbyły się Gminne Zawody w halową piłkę nożną oraz w unihokeja. Brali w niej udział uczniowie ze szkół podstawowych w Jednorożcu, Lipie i Parciakach. Zarówno wśród chłopców jak i dziewcząt zwycięzcami okazali się uczniowie ze szkoły podstawowej w Jednorożcu.

- 11 lutego w Chorzeliach rozegrane zostały Mistrzostwa Powiatu w drużynowym tenisie stołowym. Najlepsze okazały się uczennice ze szkoły podstawowej w Jednorożcu - Maja Stancel i Ewa Nizielska z klasy VI a. Wśród chłopców II miejsce zajęli Dominik Walędiak i Szymon Sobieraj z klasy IV b.

- 12 lutego w Mistrzostwach Powiatu w halową piłkę nożną chłopcy z naszej szkoły zajęli V miejsce.

- 3 marca uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej w Jednorożcu uczestniczyli w Mistrzostwach Powiatu w unihokeja przeprowadzonych w Czernicach Borowych. Wywalczyli tam III miejsce, natomiast dziewczęta - IV. Kilka dni później - 11 marca rozegrane zostały Mistrzostwa Powiatu w mini piłkę ręczną na hali sportowej w Chorzeliach. Chłopcy z naszej szkoły zajęli tam IV miejsce.

Początek meczu

Zwycięskie drużyny

Jakie tradycje wielkanocne są najważniejsze w Państwa rodzinie?

Największą atrakcją przed świętami jest malowanie jajek oraz wspólne przyrządzanie potraw, następnie strojenie

koszyczka i wkładanie do niego pokarmów świątecznych. Rezurekacja, spożycie wielkanocnego śniadania i poniedziałkowy śmigus-dyngus.

Anna Mydło z Parciak

Tradycyjne

zwyczaje związane z Wielkanocą w mojej rodzinie zaczynają się już w piątek, kiedy to malujemy jajka specjalnymi farbami i łupinami od cebuli. Pieczemy babkę wielkanocną i inne ciasta. W sobotę przystrajamy koszyczek do poświęcenia, który po przygotowaniu zanosimy do kościoła. W niedzielę rano uczestniczymy w uroczystej procesji rezurekcyjnej i mszy świętej. Po powrocie z kościoła jemy śniadanie, roz-

strojenie koszyka wielkanocnego borówkami, dzielenie się jajkiem przy śniadaniu. Nie zginęła również tradycja oblewania się wodą w śmigus-dyngus. Na wielkanocnym stole muszą zagościć takie ciasta jak: sernik, baba wielkanocna i makowiec.

Sylwia Sendrowska z Parciak

Tradycji związanych ze świętami wielkanocnymi jest w moim domu wiele np. święcenie pokarmów, czy Śmigus Dyngus. Najbardziej lubię jednak uroczyste świąteczne śniadanie wielkanocne, przy którym zasiada cała rodzina, gdzie oprócz dzielenia się święconką pie-

poczynające się poświęconymi wcześniej pokarmami. Lany poniedziałek w naszej rodzinie jest bardzo mokry nie tylko dla nas dzieci, ale również dla starszego pokolenia.

Aneta Zadroga, Drądzewo Nowe

Zwyczajem wielkanocnym w moim domu jest robienie kolorowych pisanek,

lęgujemy zwyczaj stukania się pisanekami - czyje jajko nie pozostanie zbite, temu wróży się pomyślność w tym roku.

Irena Zduńczyk, Lipa

W mojej rodzinie jest wiele tradycji związanych z Wielkanocą, które staramy się kultywować. W Niedzielę Palmową idziemy do Kościoła z palmkami. Malowanie jaj wspólnie z całą

rodziną to również niezwykle przeżycie. W Wielką Sobotę do koszyczka wkładamy jaja, chleb, sól, kiełbasę i baranka z cukru. W Niedzielę Wielkanocną spożywamy uroczyste śniadanie, dzieląc się święconym jajkiem.

Izabela Berg, Stegna

Pożegnanie zimy w Budach Rządowych

ANETA KARBOWSKA

Słonecznej soboty 18 lutego br. dzieci i młodzież z Bud Rządowych i Nakła uczestniczyli w kuligu zorganizowanym przez prezesa OSP Budy Rządowe Józefa Brzozowego. Około 30 dzieci na sankach pokonało trasę 12 km poprzez Budy Rządowe, Nakiel i Budy Prywatne, by spotkać się przed ogniskiem i zjeść pieczone kiełbaski. Po sutojści i zabawach przy ognisku każdy uczestnik imprezy otrzymał na deser pączka. Wszystkie osoby biorące udział w kuligu

były bardzo zadowolone z imprezy, radośnie zakończono ferie zimowe. Dzieci zintegrowały się w zabawie na świeżym powietrzu, a wszystko odbywało się pod czujnym okiem członków OSP oraz rodziców. Uczestnicy mają nadzieję, że kulig i ognisko staną się działaniem cyklicznym. Sponsorem imprezy była OSP w Budach Rządowych.

Uczestnicy kuligu w Budach Rządowych

☞ Odeszli od nas ☞

12 grudnia 2011 r. zmarła Zofia Kosakowska z Małowidza. Miała 87 lat.
 14 grudnia 2011 r. zmarła Marianna Suchowiecka z Żelaznej Prywatnej. Miała 90 lat.
 15 grudnia 2011 r. zmarła Marianna Tańska z Jednorożca. Miała 78 lat.
 29 grudnia 2011 r. zmarła Stefania Mordwa z Jednorożca. Miała 92 lata.
 30 grudnia 2011 r. zmarł Albin Mordwa z Jednorożca. Miał 59 lat.
 3 stycznia 2012 r. zmarła Marianna Smolińska z Jednorożca. Miała 92 lata.
 7 stycznia 2012 r. zmarł Marian Szlaga z Olszewki. Miał 56 lat.
 15 stycznia 2012 r. zmarła Zofia Antosiak z Połoni. Miała 82 lata.
 16 stycznia 2012 r. zmarł Aleksander Piotrak z Jednorożca. Miał 91 lat.
 16 stycznia 2012 r. zmarła Krystyna Więcek z Jednorożca. Miała 50 lat.
 19 stycznia 2012 r. zmarła Aniela Jadwiga Andrzejczyk z Drądzewa Nowego. Miała 83 lata.
 19 stycznia 2012 r. zmarła Krystyna Goś z Ulatowa-Słabogóry. Miała 83 lata.
 19 stycznia 2012 r. zmarła Rozalia Więcek z Olszewki. Miała 99 lat.
 21 stycznia 2012 r. zmarł Stanisław Piotr Olewniczak z Kobylaków-Konopek. Miał 60 lat.
 27 stycznia 2012 r. zmarł Stanisław Ściągaj z Ulatowa-Pogorzeli. Miał 89 lat.
 29 stycznia 2012 r. zmarł Leon Zadrożny z Ulatowa-Pogorzeli. Miał 67 lat.
 2 lutego 2012 r. zmarł Stefan Król z Bud Rządowych. Miał 83 lata.
 3 lutego 2012 r. zmarła Eleonora Frączak z Połoni. Miała 92 lata.
 7 lutego 2012 r. zmarła Romualda Chodkowska z Ulatowa-Dąbrówki. Miała 79 lat.
 6 marca 2012 r. zmarła Marianna Więcek z Małowidza. Miała 99 lat.
 8 marca 2012 r. zmarł Marian Waszkiewicz z Obórk. Miał 59 lat.
 12 marca 2012 r. zmarła Stanisława Głębowska z Olszewki. Miała 82 lata.
 15 marca 2012 r. zmarła Jadwiga Deptuła z Jednorożca. Miała 84 lata.
 21 marca 2012 r. zmarł Marek Ludnicki z Małowidza. Miał 46 lat.
 22 marca 2012 r. zmarła Irena Tabaka z Dynaku. Miała 65 lat.
 25 marca 2012 r. zmarł Stanisław Abramczyk z Żelaznej Prywatnej. Miał 80 lat.

Podziękowanie

Rada Rodziców oraz Rada Pedagogiczna Publicznej Szkoły Podstawowej w Parciakach składa serdeczne podziękowania za wsparcie finansowe organizowanej 1 lutego 2012 r. Choinki Świątecznej. Dziękujemy bardzo:
Ks. Dariuszowi Narewskiemu
Ochotniczej Straży Pożarnej w Parciakach
Panu Ireneuszowi Stolarczykowi
Państwu Grażynie i Witoldowi Obrębskim
Państwu Grażynie i Stanisławowi Błędkom
Państwu Annie i Ryszardowi Prusikom

List otwarty

Ponieważ w dniu 6 marca b.r. w czasie promocji książki „Zapiski Ziemi Jednorożeczej” zbyt spontanicznie zareagowałam na zamieszczony w w/w publikacji artykuł „Rys historyczny parafii w Połoni” (s.111) pani Celiny Antosiak, czuję się w obowiązku zamieścić w naszej lokalnej prasie kilka zdań wyjaśnienia.

Nie musiałam tego artykułu analizować, bo już pierwsze zdanie utwierdziło mnie w przekonaniu, że jest to mój tekst słowo w słowo spisany z „Kroniki Parafialnej”. Poczułam się okradziona z kilku miesięcy ciężkiej pracy nad odtworzeniem przebiegu budowy kościoła i organizowaniu parafii pw. Zmartwychwstałego Chrystusa w Połoni.

Z pomysłem spisania kroniki naszej parafii zwrócił się do mnie ówczesny ks. Proboszcz Wojciech Goryszewski już po tym jak 10 kwietnia 1994 r. biskup Juliusz Paetz erygował parafię. Od 27 kwietnia 1983 r. to jest od wydania przez Naczelnika Gminy Jednorożec decyzji o budowie świątyni do 10 kwietnia 1994 r. minęło 11 lat. Z tego właśnie okresu przerzuciłam setki dokumentów, przesiedziałam kilkanaście godzin w dekanacie w Chorzelach, przeprowadziłam niezliczoną ilość rozmów z ludźmi związanymi z budową Kościoła, aby w miarę wiernie odtworzyć historię naszej parafii, po to, żeby po 10 latach treści mojej pracy ukazała się w chorzelskim tygodniku „Idący w przyszłość” z podpisem ks. Daniela Glińskiego. Obecnie z kolei moja pracę jako własną przedstawiła p. C. Antosiak. Nie sądzę, aby p. C. Antosiak miała z tego okresu osobiste zapiski, bo było bardzo dużo dokumentów, których treść mógł uzyskać dla mnie tylko ksiądz proboszcz. Pani Antosiak publikując ten artykuł miała świadomość, że pochodzi on z „Kroniki Parafialnej”, a nie jest tajemnicą, że to ja jestem jej autorką.

Nie byłoby tej nieprzyjemnej sytuacji gdyby dotarł do mnie nr 3 (23)/2011 Głosu Gminy Jednorożec, w którym umieszczono „Portrety wsi – Połoni” autorstwa p. C. Antosiak i gdybym wówczas odpowiednio zareagowała.

Od 44 lat mieszkam i pracuję w Połoni. Dla tego społeczeństwa zrobiłam bardzo dużo, ale przez zwykłą skromność tego nie gloryfikuję i nie zabiegam na się o laury i honory, a tym bardziej nie przywłaszczam sobie niczych zasług.

Elżbieta Ossowska – Połoni

Połoni, dn. 9 marca 2012 r.

INFORMACJA WÓJTA GMINY JEDNOROŻEC

Na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 102 poz. 651 z późn. zm.)

informuję

że w dniu **26 marca 2012 r.** na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy w Jednorożcu przy ulicy Odrodzenia 14 (I piętro) został wywieszony na okres 21 dni – tj. do dnia 16.04.2012 r. wykaz nieruchomości gruntowych oznaczonych działkami nr 261/22 o pow. 0.0046 ha i 263/24 o pow. 0.0233 ha, położonych w miejscowości Jednorożec, przeznaczonych do sprzedaży.

(-) Wójt Gminy Jednorożec
 Michał Lorenc

„Czasem wdzięczność trudno jest ubrać w słowa...

Wtedy proste „Dziękujemy” zawiera wszystko, co chcemy wyrazić”

Pragniemy serdecznie podziękować Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Jednorożcu za sfinansowanie wyjazdu do Przasnysza na przedstawienie teatralne „Przygody misia i jego przyjaciół”. Zorganizowanie takiej atrakcji nie byłoby możliwe bez Państwa pomocy.

To dzięki pieniądзом, które Komisja ofiarowała na ten cel, na wycieczkę mogły jechać wszystkie dzieci. Dzień ten z pewnością na długo zapisze się w ich pamięci. Pełne humoru i zabawy przedstawienie wyzwoliło wiele pozytywnych emocji i przeżyć.

Jeszcze raz gorąco dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do realizacji tego projektu.

Uczniowie i nauczyciele
Filialnej Szkoły Podstawowej
w Ulatowie-Pogorzeli

Przedstawienie dla dzieci

Bezpieczni na drodze

DOROTA FĄK

15 marca 2012 roku w Publicznej Szkole Podstawowej w Parciakach odbył się Ogólnopolski Turniej Wiedzy o Bezpieczeństwie w Ruchu Drogowym na etapie gminnym. W Turnieju wzięły udział trzyosobowe drużyny z następujących szkół: Publicznej Szkoły Podstawowej w Jednorożcu, Parciak, Lipy i Żelaznej Rządowej.

W skład komisji weszli: podinsp. Jan Ćwiek z Powiatowej Komendy Policji w Przasnyszu, chor. Mirosław Głowacki

z Żandarmerii Wojskowej w Przasnyszu, dyrektor GZO w Jednorożcu - Wojciech Łukaszewski, opiekun uczniów z Jednorożca- Lucyna Piotrak, opiekun uczniów z Parciak- Dorota Fąk, opiekun uczniów z Lipy- Irena Zduńczyk, opiekun uczniów z Żelaznej Rządowej - Iwona Wróbel.

I miejsce zajęła drużyna z Publicznej Szkoły Podstawowej w Żelaznej Rządowej i to właśnie ona będzie reprezentować naszą gminę na etapie powiatowym 13 kwietnia 2012 roku w Przasnyszu. Życzymy im powodzenia!

Turniej Wiedzy Pożarniczej w Jednorożcu

DOROTA FĄK

16 marca 2012 roku odbył się etap gminny Ogólnopolskiego Turnieju Wiedzy Pożarniczej. Uczniowie walczyli w 3 kategoriach: szkoły podstawowe, gimnazja i szkoły ponadgimnazjalne.

Po przeprowadzonych testach pisemnych i ustnych klasyfikacja przedstawia się następująco:

Szkoły podstawowe:

I miejsce - Julia Sęder z PSP w Parciakach

II miejsce- Aleksandra Sendrowska z PSP w Parciakach

III miejsce- Pamela Koziatek z PSP w Parciakach.

Opiekun w/w uczniów: Dorota Fąk
Gimnazja:

I miejsce- Anna Parciak z Publicznego Gimnazjum w Jednorożcu

II miejsce- Barbara Parciak z Publicznego Gimnazjum w Jednorożcu

III miejsce- Adam Parciak z Publicznego Gimnazjum w Jednorożcu

Opiekun w/w uczniów: Janusz Prusik
Szkoły ponadgimnazjalne:

I miejsce- Katarzyna Stolarczyk z LO w Jednorożcu

II miejsce- Izabela Przybyłek z LO w Jednorożcu

III miejsce- Mateusz Mierzejewski z LO w Jednorożcu.

Opiekun w/w uczniów: Janusz Prusik

Wszyscy w/w uczniowie będą reprezentować gminę Jednorożec na etapie powiatowym 30 marca 2012 roku w Krzynowłodze Małej. Gratulujemy zwycięzcom i życzymy powodzenia w dalszych rozgrywkach.

Konkurs na świąteczny wystrój domu i posesji – nagrodzeni zostali:

I miejsce - Agnieszka i Jan Prusikowie z Parciak – nagroda w wysokości 500zł

II miejsce - Regina i Bogdan Wilgowie z Jednoróżca, ul. Słoneczna – nagroda w wysokości 300zł

III miejsce - Jolanta i Piotr Bakułowie z Jednoróżca, ul. Długa – nagroda w wysokości 150zł

I miejsce

I miejsce

II miejsce

III miejsce

Rebus

Rozwiązanie konkursu z numeru 24 - znajdź 8 różnic

Nagrodę za rozwiązanie konkursu z poprzedniego numeru otrzymują Dawid Panuś i Wiktoria Panuś, których zapraszamy po odbiór nagrody do Gminnego Zespołu Kultury i Sportu w Jednoróżcu.

Rozwiązania bieżącego rebusu prosimy nadsyłać na adres redakcji (umieszczony w stopce red.) lub e-mailem na adres: spzj@wp.pl.